

நூலாக்கம்

அலகியர் : ரோம்ரீக் ஜீவா

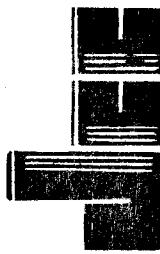

சம்பார் - 86.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

3/50.

With the Best Compliments from:

JAFFNA CONSTRUCTION &
CONSULTANTS CO., LTD.

Head Office:
Ambalavanar Road,
Athiyadi,
JAFFNA.

Branch: Urumpiral Junction, URUMPIRAL

Head Office Phone: 24377

J.C.C உங்கலை அண்படன் அமைப்புக்கிணறு.

உங்கலைக்குத் தேவையான கட்டம் பொருட்கள், தீந்தைகள், குளியல்லை உபகரணங்கள், வரவழக்கள், கிருமிநாசினிகள், பாசுகைகள், அப்பியாசப் புத்தகங்கள், உபகரணங்கள்,

T. V. அண்ணி முதலியவற்றிற்கு நடவடிக்கை ஸ்தாபனம்

J.C.C. LTD.

உரும்பாய் சந்தி,
உரும்பாய்.

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

204

டிசம்பர்—1986

22-வது ஆண்டு

ஞாபகமிருக்கட்டும்.

இவ்வாண்டு முடிவடைகின்றது. மல்லிகையின் அடிப்படை ஆதரவாளர்களுக்கு இதை நாம் ஞாபகப்படுந்த வேண்டியிருக்கின்றது. மல்லிகையின் கணிசமான சந்தாதாரர்களினது சந்தா இந்த டிசம்பர் மாதத்துடன் முடிவடைந்து விடுகிறது.

புத்தாண்டுச் சந்தாவைத் தயவு செய்து சிரமம் பாராமல் செலுத்த முன் வாருங்கள். மல்லிகை விற்பனையை விட. சந்தா தாரர்களின் ஜிவாதார உறவுகளினால்தான் செழித்துக் கிணவிட்டு வளர்த்து வருகின்றது. அந்த நன்றியுணர்வு எப்போதுமே எமது நெஞ்சில் பசுமையாகப் பதிந்து போய்ன்தது.

ஆண்டு சந்தா: ரூபா 50./

இப்போதுள்ள குழந்தையில் சந்தாப் பணத்தை எப்படியாவது நமக்குச் சேரப்பண்ணினால் அது பயனுள்ள உதவியாக அமையும். காரணம் ஒழுங்கான தொடர்புகள் செம்மை குன்றிய இந்த நிலையில் நீங்கள் மல்லிகைக்குக் காட்டும் இந்த ஆர்வ ஒத்துழைப்புப் பேருதவியாக அமையும்.

இதுவரை புதிய நூற்கள் மூன்று மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் வெளியிட்டுள்ளோம். சுவைஞர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள் வது நல்லது. முதல் நூல் 36 எழுத்தாளர்களது குறிப்புக்கள், தகவல்கள். இரண்டாவது: சிறுக்கைத் தொகுதி. மூன்றாவது: புதுக் கவிதை நூல்.

அடுத்த ஆண்டு முதல் இதழ் பொங்கல் சிறப்பிதழாக மலர் கிடைக்கும். உங்களது ஒத்துழைப்புத் தொடர்ந்து கிடைக்குமென மனசார நம்புகின்றோம்.

— ஆசிரியர்.

ROCK Engineers & Contractors in Water Supply works

குழாய்க் கிணறுகள், நீர்வள ஆராய்ச்சி,
பைப் லைனிங்ஸ், ராங்ஸ் (TANKS)
போன்ற வேலைகளுக்கு எம்முடன் தொடர்பு
கொள்ளவும்.

குழாய்க் கிணறுகள்

உங்கள் நிலம்

- 1) மணற் கண்டமா?
- 2) கழிக் கண்டமா?
- 3) கற் கண்டமா?
- 4) காவி நீரா?
- 5) உப்பு நீரா?
- 6) நீர் போதாதா?
- 7) கடன் அடிப்படையின் குழாய்க் கிணறு அமைக்க வேண்டுமா?

என்ன பிரச்சினை என்றாலும் எம்முடன் கவந்தாலோசியுங்கள். உங்கள் வீட்டில் மின்சாரம் இல்லையென்றால் கை பம்பு (HAND PUMP) பூட்டி தண்ணீர் பெற்றுத் தருவோம்.

எந்த இடத்திலும்சரி

24 மணித்தியாலங்களுக்குள்
தண்ணீர் பெறக்கூடியதாகச் செய்வோம்,

தொடர்பு கொள்ளுகின்றன:

ஸ்ரீ என் ஜினியர்ஸ்

பருத்தித்துறை விதி,

கோப்பாய்.

பல்கலைக் கழகங்களும்
கெளரவப் பட்டங்களும்

ஒரு மிகிழ்சியான செய்தியைச் சமீபத்தில் பத்திரிகைச் செய்திகளில் படித்தோம்.

முதிர்ந்த, ஆற்றல் மிக்க, அனுபவம் வாய்ந்த கலைஞர்கள், முன்னேடிகள், திறமைசாலிகளுக்கு அண்ணைமீப் பல்கலைக் கழகம் டாக்டர் பட்டம் கொடுத்துக் கெளரவிக்கப் போவதாக அச் செய்தி பெருமையுடன் கூறியது.

மாபெரும் சினிமாக் கலைஞர் சிவாஜி கணேசன் அவர்களுக்கும் தமிழ் கூறும் நல்லுவகமெல்லாம் புகழ் பூத்துக் குலங்கும் சிருபானந்தவாரியார் அவர்களுக்கும், சிரிக்கெட்டில் சரித்திரம் படைத்த கவாஸ்கர் அவர்களுக்கும் அவரவர்கள் தத்தமது துறைகளில் செய்த சாதனைகளைப் பாராட்டி டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கப் போவதாக அம் மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி மக்களுக்குத் தெரிவித்தது.

அத்துடன் வேறொன்றுக் கிரிக்கெட் மன்னன் கவாஸ்கருக்கு வீசாகப்பட்டினத்திலுள்ள, ஆந்திரப் பல்கலைக் கழகமும் டாக்டர் பட்டம் கொடுத்து அன்னார் கெளரவிக்கப் போவதாகப் பிற தொரு செய்தியும் பின்னர் சொல்லியது.

பல்வேறு துறைகளில் சாதனை புரிந்தவர்களை இனங்கள்கு இப்படியாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் கெளரவிப்பதைக் கேட்கும் பொழுது உண்மையாகவே பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

அறிவும், சாதனையும், ஆற்றலும் பல்கலைக் கழகங்களுக்குள் மாத்திரம் முடங்கிக் கிடப்பவையல்ல. பல்வேறு துறைச் சாதனையாளர்கள் விரிந்து பரந்து செயல்படுகின்றனர். தத்தமது ஆளுமையையும் பேராற்றிலையும் வெளிப்படுத்தி மக்கள் மன்றத்தில் ஏற்கனவே தமது தனித்துவ முத்திரையைப் பதித்து வைத்துள்ளனர்.

இத்தகையவர்களைத்தான் இன்று பல்கலைக் கழகங்கள் கெளரவிக்க முன் வந்துள்ளன.

மேனாடுகளில் இப்படியான கெளரவப் பட்டமளிப்புக்கள் இயல்பாகவே நடைபெறுவதுண்டு. அங்கு இப்படியான கெளரவங்களை மக்கள் அங்கீகாரத்துடன் சர்வகலாசாலைகள் மாபெரும் மக்கள் புதல்வர்களுக்கு வழங்கி, தமிழையும் தமது தகைமைகளையும் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டுள்ளன.

இந்தப் பின்னணியில் நமது தேசத்தையும், நமது பிரதேசத்தையும் பார்த்துச் சிந்திக்கும் போது நமது நெஞ்சில் நம்மையற பாமலே ஒரு ஏக்கம் பிறக்கின்றது.

விங்கையிலும் பல சர்வகலாசாலைகள் உள்ளன : இந்த ஆரோக்கியமான முன்னுதாரணத்தைப் பின்பற்றி சம காலத்தில் வாழ்ந்து வரும் மேதைகளுக்கும், அறிஞர்களுக்கும், சாதனையாளர்களுக்கும் கௌரவப் பட்டங்களை வழங்கிக் கொரவித்தால் அது கௌரவிக்கப்பட்டவர்களையல்ல, கொரவித்தவர்களையே பெருமைப் படுத்தும் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றோம்.

நமது மன்னில் நிலைகொண்டு இயங்கி வரும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் இப்பொழுது நமது நெஞ்சில் ஏழாமலில்லை.

மாபெரும் சிந்தனையாளர்கள், இலக்கிய விமரிசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், ஆராய்ச்சித் துறை வல்லுநர்கள், புதிய துறை விற்பனர்களைக் கொண்டு இயங்கி வருவது நமது பல்கலைக் கழகம் என்ற பெருமை ஒவ்வொரு தமிழ் மக்னுக்கும் உண்டு என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பண்டிதமணி அவர்களுக்கும் தமிழ் நாட்டின் மாபெரும் விமரிசகர் வாணமாமலை அவர்களுக்கும் கௌரவப் பட்டங்களைக் கொடுத்துத் தனக்கென்றே ஒரு பாரம்பரிய முத்திரையை நமது பல்கலைக் கழகம் பதித்து வைத் திருக்கின்றது என்ற யதார்த்த உண்மையையும் நாம் மனதில் நன்றி உணர்வுடன் நினைவு கூருகின்றோம்.

அப்படியாகத் தனக்கென்றே ஒரு தனித்துவத்தைக் கடந்த காலங்களில் தனது பண்பாட்டுத் தளமாக ஆக்கிக் கொண்ட யாழ். பல்கலைக் கழகம், சமீப ஆண்டுகளாகத் தான் ஆரம்பித்து வைத்துப் பெருமைப்பட்ட அந்தக் தனிப் பெரும் கௌரவத்தைத் தொடர்ந்தும் கூடைப்பிடிக்காமல் போனதையிட்டு மெய்யாகவே நாம் நெஞ்சாரத் துக்கப்படுகின்றோம்.

தேசம் முழுவதும் பல அறிஞர்கள் தொண்டாற்றி வருகின்றனர். பல சாதனையாளர் தினசரி இயங்கி வாருகின்றனர். பல ஆற்றல் மிக்க கலைஞர்கள், புத்திஜீவிகள், சிந்தனையாளர்கள் கடமை புரிந்து வருகின்றனர்.

இவர்களில் பலர் பல்கலைப் படிக்கட்டுக்களில் ஏறு இறங்காத வர்களாக இருக்கலாம். அங்கிகரிக்கப்பட்ட கல்வித் தகைமை பெற்றுக் கொள்ளாதவர்களாகக் கூட அமையலாம்.

ஆனால் மக்கள் மன்றம் இவர்களது ஆற்றலையும் அறிவையும் சாதனையையும் மதித்துப் போற்றிக் கௌரவித்து வந்துள்ளது.

இந்த அளவு கோல்களை வைத்துத்தான் அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகமும், ஆந்திரப் பல்கலைக் கழகமும் ஒரு கணிப்பீட்டுக்கு வந்து கணிக்கத் தக்கவர்களுக்குக் கௌரவம் தந்துள்ளது.

நமது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகமும் தான் முன்னர் நடை முறைப் படுத்திய சாதனையைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென மனப்பூர்வமாக விரும்புகின்றோம்.

ஒசேவியன் கதை காகங்களின் சச்சரவு

ஞ்ஞா காலத்தில் காகங்களின் ஒரு கூட்டம் மன்னனது அரண்மனையின்மீது தினமும் வந்து கூடிற்று. அவை 'கா, கா' என்று பலமாகக் கத்திக்கொண்டிருந்தன. தங்களுக்குள் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு சச்சரவு பற்றி மன்னனிடம் முறையிட அவை விரும்புவதாகத் தோன்றிற்று. அவற்றின் கொந்தளிப் புக்கு என்ன காரணம் என்பதை அரசனால் புரிந்து கொள்ள முடிய வில்லை. எனவே, ஒரு நாள் அரசன் தனது பரிவாரத்தினரை அழைத்து இவ்வாறு கூறினான் :

'இந்தக் காகங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று கண்டுபிடித்துக் கூறபவருக்கு நான் பெரிய பரிசளிக்கிறேன்'.

பறவைகளை வளர்க்கும் ஓர் இளைஞர் அரசன் முன்கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டான். அவனுக்குப் பறவைகளின் மொழி தெரியும். அவன் காகங்கள் கத்துவதை நீண்ட நேரம் கவனித்துக்கொண்டிருந்தான். பிறகு மன்னனிடம் கொன்னான் :

'மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் பிரான் அவர்களே! அதோ ஒன்றையொன்று நெருங்கி அமர்ந்துள்ள ஐந்து காகங்களைப் பாருங்கள். அவை காக்கைக் குஞ்சகள். அதோ அங்கு உட்கார்ந்திருக்கும் பெரிய காகம் தான் அவற்றுக்கு இரை தந்து வளர்த்து ஆளாக்கிய தாகும். சென்ற வருடம் நாட்டில் கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்போது தாய்ப் பறவையால் தனது குஞ்சகளுக்கு இரை தேடித்தர முடியவில்லை. இதனால் நிச்சயமாக ஓரளவு

ஆகாரம் கிடைக்கக்கூடிய மற்றொரு நாட்டுக்கு அது பறந்து போய்விட்டது. மற்றக் காகம் குஞ்சகளைப் பராமரிக்க கொண்டது. இப்போது நாட்டில் நல்ல மக்குல்கண்டுள்ளது. தாய்க்காகம் துருமிவந்து தனது குஞ்சகளைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்கும்படி வற்புறுத்துகிறது'.

'நியாயம் கேட்பதற்காகப் பல நாட்களாகக் காகங்கள் உங்களிடம் வருகின்றன. இந்த இரண்டு காகங்களில் எந்தக் காகத்துக்குக் குஞ்சகள் சொந்தம்? அவற்றை வளர்த்து ஆளாக்கிய காகத்துக்கா அல்லது குஞ்ச பொரித்து பிறகு அதை விட்டு ஒடிய காகத்துக்கா?'?

அரசன் தன்னுடைய அமைச்சர்களை எல்லாம் அமைத்து இவ்வாறு கூறினான் :

'என் முடிவு இது தான்: தன் குஞ்சகளைக் கைவிட்டுச் சென்ற காகத்தை இறந்து விட்ட தாக்குக்கருதவேண்டும். அவற்றைக் காப்பாற்றிய காகத்தைத் தான் குஞ்சகளின் உண்மையான தாயாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.'

மன்னன் அரண்மனையை விட்டு வெளியே வந்து தனது தீர்ப்பை அறிவித்தான். அவன் கூறியதை இளைஞர் பறவைகளின் மொழியில் பெயர்த்துக்கூறினான். காகங்கள் பறந்து சென்றுவிட்டன. குஞ்சகளின் தாய் ஒரு திசையில் பறந்து சென்றது. அவற்றை வளர்த்த காகம் ஜிந்து குஞ்சகளுடன் எதிர்த்திசையில் பறந்து போயிற்று. ●

அறைப்பிரபு

வி. பி. ஒரு வித்தியாசமானவர்

—ஜோசப் பாலா

தற்காலச் சிந்தனைகளை செயலிலும், பலருக்குத் தனது பணிகளோடு மத போதனைகளுடனும் மட்டும் நின்றுவிடாது, மதங்கடந்த நிலையில் தன் சேவையால் பலரது மனதில் பதிந்தவர் உள்ளியல் துணை நாலான் ‘நான்’ மஞ்சரியின் ஆசிரியராகப் பண்ணிரெண்டு ஆண்டு பணிகளை ஆற்றி புதிய பல கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் ஆய்வு பதித்தவர் அருட்ட திரு வின்சன் பற்றிக் அடிகள்.

‘நான் என்ற அணவும் அல்ல, நான் என்ற அளுமையின் வளர்ச்சியையே என்னுள் வளர்க்கிறேன்’ என மல்லிகையில் 21 வது ஆண்டு விழாவில் மல்லிகை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டது போல், ‘நல் அளுமையுடன் நான் வளர்ந்தால் நாம் வளர்வோம்’ என்ற தத்துவத்தை மக்கள் மனதில் உணர்வைக்கும் அரிய கருத்துக்களை தனது பேச்சிலும், எழுத்திலும், செயலிலும் வளர்க்க முனைந்து, அவ்வழியே பணியைத் தொடர்ந்து வரும் அமல் மரித் தியாகிகள் சபை நந்த அருட்ட திரு. வின்சன் பற்றிக் அடிகளார் இன்றைய மல்லிகையின் அட்டையீட்டு படத்தை அலங்கரிப்பவர்.

பல எழுத்துக்கள் வித்தகர்களைத் தந்த புங்குடுதீவு மன்னில் பிறந்த டேவிற் தம்பதிகளின் மைந்தர்களான், மூன்று அண்ணன் மாரையும் ஒரு அக்காவையும் சகோதரராகக் கொண்ட ஜிந்து பிள்ளைகளில் கடைக்குட்டியாக 7 - 6 - 36 ல் பிறந்தவர்தான் அருட்திரு வின்சன் பற்றிக் அடிகளார்.

இவர் தமது ஆரம்பக் கல்வியை புங்குடுதீவு ரேமன் கத்தோவிக்கப் பாடசாலையிற் பயின்று தொடர்ந்து ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியிலும் மேற்கொண்டு குருமட்மாணவராக தன்னைத் தயார்செய்யக் கொழும்பு சென்றார். இவ் அழைப்பை அவராகவே தேர்ந்தெடுத்தார்.

தனது ஞான அறிவைக் கற்க கொழும்பு புனித வளருஞர் குருமடத்திற் சேர்ந்தார். அங்கு உயர் கல்வியை பொதுத் தரா தரப் பரிட்சைப் படிப்பினை மேற்கொண்டார். தொடர்ந்து கண்டி அம்பிட்டிய தேசிய குருமடத்தில் மெய்யியல், இறையியல் பட்டதாரி ரேமாபுரி பட்டப்படிப்பில் சிறப்புச் சித்தி பெற்று பேராதனை பலகலைக் கழகத்தில் இளம் கலைஞர் (பி. ஏ.) பட்டம் பெற்றுக் கொண்டார். புங்குடுதீவு சவேரியார் ஆலயத்தில் இவர் தமது குருத்தைப் பட்டத்தை யாழ் ஆயர் அதி வந்த ஜைக்குரி யூ. தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகையால் 1981 ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 4 ந் திகதி திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்.

இலக்கிய உலகில் நான் மஞ்சரியின் வளர்ச்சியால் தன்னை அறிமுகப்படுத்தி அவரது கட்டுரையாலும், ஆசிரியத் தலையங்கள்

தாலும் சிரிய கருத்துக்களை உணர்த்தி பல வாசக நெஞ்சங்களைத் தனதாக்கிக் கொண்டதோடு, புதிய எழுத்தாளர்களை வளர்க்க கொண்றும் பலவித முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். பள்ளிப்பராயம் முதல் இற்றைவரை கலைத்துறையில் அரிய பல கருத்துக்களை நாட்டுக் கூத்து, நாடகங்களால் மக்கள் மனதில் பதியவைத்தவர்.

இலக்கிய நெஞ்சங்களின் அன்பை தனது அரிய கருத்துக்களாலும், பண்புடன் பழகும் நற்குண பணிகளாலும் சர்த்து எல்லோரது தொடர்புப் பால மாக தன் சேவையோடு இணைத்தவர். தேசியப் பத்தோனிகையான தின்கரணிலும் உள்ளுரப் பத்திரிகையிலும் கத்தோனிக்கை செய்திகளை தற்கால நிகழவோடு இணைத்து எழுதும் கட்டுரைகளால் பல வாசக நெஞ்சங்களுக்கு இலகு தமிழ் நிறசிந்தனை புகட்டும் குருவாகவும் திகழ்கிறார்.

இன்றைய கால கட்டத்தில் பல்துறைப் பணிகளாலும் பல ரது மனதில், வெள்ளாடை தரித்து இளம் துறவியாக இன், மத, மொழிகள் எமக்குத் தடையாய் இராது இலக்கிய உலகில் மேலும் பணியாற்ற கத்தோனிக்கை கலை இலக்கியப் பணியினால் மறைந்து ஒதுங்கி வாழும் புதிய தலைமுறையினரை தடடி எழுப்புவதோடு நலவழி காட்டும் ஆசானுகத் திகழ்கிறார்.

மக்கள் மனதில் ஊறிக் கிடக்கும் மூடக் கொள்கைகளைக் கணந்தெறியவும், குடும்ப உறவில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வை புரிந்து திருந்தி வாழுவும் வழிகாட்டும் இவரது கன் னி ப் படைப்பான் ‘உறவுகளின் இராகங்கள்’ என்னும் நூல் குடும்ப உறவிற்கு இது வரை தமிழில் வெளியிடப்படாத அரிய விளக்கங்களை உளவளத் துணை கொண்டு வெளியிட்டுள்ளார்.

பாமரர் முதல் பல்கலைக்கழக அறிஞர் வரை, பக்தர் கள் முதல் பல மதத் தலைவர்கள் வரை, உதவி அறிஞர் முதல் உதவிப் பணி உத்தியோகத்தர்வரை தனது தூய சேவையால் இலக்கிய நெஞ்சங்களைக் கவர்ந்தது போல் எல்லோருக்கும் அறிமுகமானவர்தான் அருட்டிரு பற்றிக் அடிகளார்.

இவருடன் நெருங்கிப் பழகும் பலவரும் இவரை வி. பி. என் அழைப்பார். இவரது எழுத்துக்கள் சேவை சவாமி ஞானப்பிரகாசியார், தனிநாயகம் அடிகளார், டேவிற் அடிகளார் வரிசையில் தொடர வெண்டுமென தமிழ் உலகம் எதிர்பார்த்து நிற்கிறது.

இன்னவால் பாதிக்கப்பட்டு அன்னை, தந்தையரை இழந்து தவிக்கும் மழிலைச் செல்வங்களின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்காக ‘அமல் அன்னை அன்பகம்’ என்னும் ஓர் சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லத்தை அயராத முயற்சியின் பயனுக் கூரும் ஆரம்பிக்க வழி சமைத்தார். இது ஓர் காலமறிந்த காலத்தை வென்ற சேவையின் சான்று அல்லவா?

இவரது குறுகிய கால வெளிநாட்டுப் பயணத்தை மேற்கொண்டு இத்தாலி நாட்டிற்குச் செல்லக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி இந்தியா, இத்தாலி, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களின் வாழ்க்கை வளங்களை, கலாச்சாரங்களை அறிந்து அங்கு வாழும் இலங்கையைரச் சந்திப்பதிலும் அவர்களின் நிலைகளை அறிவுதிலும் ஆர்வம் காட்டி அவர்களுடன் அன்மைக்கால அமைதியினமையினை பகிர்ந்து ஆறுதல் கூறும் ஆராத ஜைகளை நடத்தியதோடு இத்தாலியில் பாப்பரசர் அருளப்பார் சின்னப்பார் அவர்களைச் சந்தித்தும் அவருடன் இணைத்து பிரார்த்தனை நடாத்தியதும் அவர் பேறே எனலாம்,

யாழ் பல்கலைக் கழக துணை வேந்தர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் இவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'பல இடர்பாட்டுக் கும் பிரச்சனைகளுக்கும் மத்தியில் வாழும் மக்கள் உள்ளத் துணை யோடு வாழும் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக பயன் உள்ள பல அரிய கருத்துக்கள் தரும் அருட்டி இரு. வின்சன் பற்றிக் கூடிகளிடம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இன்னும் பல புதிய படைப்புக்களை எதிர்பார்க்கிறது' என்கின்றார்.

'தேக்கிவைப்பதால் நாற்றமடிப்பது சாக்கடை பாய்ந்து செல்வதால் தூய்மை காப்பது நதி'

இன்றைய உலகில் பலரது அறிவுச் சிந்தனைகள் எவருக்கும் பயன் படாத நிலையில் கற்றதனால் ஆன பயனை மற்றவரும் அறிந்து பயன் படுத்தும் விதத்தில் எத்திக்கும் தன் விடாழுமயற்சியின் பயனால் அரிய பல கருத்துக்களைப் பருகவைத்து காலமறிந்து சேவையாற்றும் நிலையில் வாழும் முன்னேடிகளில் ஒருவராகத் திகழ்வென்று தான் அருட்டிரு வின்சன் பற்றிக் கூடிகளார் என அமல் மரித்தியாகிகள் சபை வடமாநில முதல்வர் ஹமிஸ் பொன்னையா அடிகளார் குறிப்பிட்டதும் இவருக்குச் சாலைப் பொருந்தும்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் குறிப்பில் 'வின்சன் பற்றிக் கூடிகளார் தமது மதப் பணிகளின் ஊடே இந்தத் தனி மனிதபராதின்த்தை - அந்தியப் பாட்டினை நன்கு அவதானித்து கிறீஸ் தவ மதச் சடங்குகளைச் செய்பவராக மாத்திரம் அல்லாது இன்றைய சமூகச் சூழலில் தமது சொந்த ஆளுமைச் சீரிணக்கத்தின் மூலமே நாம் இழந்து செல்லும் உறவு அந்தியோத்தியங்களை நாம் மீண்டும் பெறலாம் என்று அறிவுரை கூறும் அடிகளார் வாழ்த்தப்பட வேண்டியவரே'

வி.பி. அடிகளார் புனித சூசையப்பர் குருமாணவ பயிற்சிக் குரு மடத்தில் உதவி அதிபராகவும், விரிவுரையாளராகவும், யாழ் பல்கலைக்கழக பகுதி நேர விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றி வருகிறார்.

'அறுவடையோ, மிகுதி; வேலையாட்களோ குறைவு' என்ற குறை வார்த்தைக்கு ஓபப் இன்பை தமிழ் சமூகம் எந்தவித வழிகாட்டல் இன்றி பல திசை நோக்கிப் பயணம் செய்கின்றது. அவர்களின் பாதையை செம்மைப் படுத்தி, நல்வழி காட்டி, சிந்தனைகளைக் காட்டி, செயலிலும் காட்டிவரும் இவரது சேவை என்று மக்களுக்குத் தேவை என்பதனை உணர்ந்து அவரது முயற்சிக்கு உதவிகள் செய்ய வாய்ப்பில்லாவிட்டனும், உபத்திரவங்கள் செய்யாது எந்த முயற்சியையும் முன்னேற்றத்துடன் செயற்படுத்த உத்துழைத்து, உற்சாகப்படுத்தி, ஊக்குவித்து நல்ல பயன் எமது மண்ணில் எமது மக்கள் பெற முன்னோம்.

'உங்களிடம் மதமாற்றத்தை அல்ல, நல்ல மன மாற்றத்தையே எதிர்பார்க்கிறேன்' என நல்லூர் இந்து விடுதியில் 'நான்' அறிமுக விழாவில் அறைகூவல் விடுத்தார் வி.பி. அடிகளார். அவரது சிந்தனைகளை செயல்படுத்த எமது வாழ்க்கையைச் செம்மைப் படுத்த அவரது முயற்சிக்கு உந்துசுக்தியாய் இருந்து ஒத்துழைத்தால் எமது சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கு அவரது தொண்டு பயன் தரும். பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் முன்னேடியாகத் திகழவைக்கும் அவரது முயற்சியில் இணைந்து செயற்படுவோம். தூய பணிக்கு துணைநிறபோம்.

மெல்ல இனிச் சாகும்

நெல்லை க. பேரன்

தொழிலாளர்கள் தங்குவதற்கென்று கட்டப்பட்டிருந்த அந்த நீண்ட தொடர்மாடி அறைகளில் ஒன்றில் தான் சின்னத்துரைக்கும் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. சலுதியில் அப்போது வெய்யில் காலம் என்பதால் அறையில் ஏ. சி. இரவுபகலாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. வேலைக்கு வந்த நாளில் இருந்து சின்னத்துரைக்குமே இருபுக் கொள்ளவில்லை. வேலை செய்யும் இடம், பழகும் மனிதர்கள், தங்கும் அறை எல்லாமே அவனுக்குப் பிதித்தமான தாக இருக்கவில்லை. ஒரேயடியாக குழம்பிப்போய் இருந்தான்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கைவர்களும் படுக்க வைக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்தப் படுக்கைகளை ஒதுக்கும் அராபிய காம்ப் மனைதோன்றாலைகள் கிடைத்துறை, காலம் காரணமாக மற்றவர்களைப் போலத் தானும் உறுப்புக்கூட்டுத்தெட்டாயிரம் கட்டி இரண்டு மாதங்களில் கலுதிக்குப் பயணமானான். துறை முகத்தில் தங்கி நிற்கும் கப்பல் ஒன்றில் ஸ்ரோர் கிப்பர் வேலை. அவன் வேலை செய்த கப்பல் தூண் சீமெந்தைப் பைக்கற்றில் கொர்த்து விற்பனை செய்யும் மைபணிக்குச் சொந்தமானது என்பதால் யார்திரும்படிக்கட்ட எடுத்துக் கொடுத்து விடுவார்கள். கம்பணியின் சட்டத்திட்டங்கள் அவ்வளவு கடுமையானவை. வேலைதான் அங்கு முகியம். சாதி, மதம், மொழி, பாகுபாடு ஒன்றுக்கும் அங்கு இடம் கிடையாது.

சில வருடங்களின் முன்னர் தன் ஊர்க் கிராமத்துக் கோயிலில் திருவிழா நடக்கும்போது ஆயப் பிரவேசம் செய்ய வந்த வர்களை மற்ற உயர்சாதியாரோடு அடித்துத் துரத்தியதும், பட்டின சபை கட்டிக் கொடுத்த பொதுக் கிணற்றில் கூடத் தன்னீர் அள்ள விடாது தடை செய்த தும் தன்னையொத்த விடலைப் பொடியனுடன் சேர்ந்து சாதியின் பெயரைச் சொல்லி மற்றுச் சமூகத்து இளாஞ்சிளையும் பெண்களையும் தெருவால் போகும் போது பகிடி பண்ணியதையும், கோயில் சன்னிதானத் தில் எளிய சாதியனுக்குக் கடைசியாகப் பெட்டிச் சோறு மாத்திரம் கறியில்லாமல் கொடுத்து அனுப்புவதில் தான் முன்வீன்று மனேச்சரிடம் நல்ல பெயர் வாஸ் சியதையும் நினைத்துப் பார்த்த சின்னத்துரைக்குத் தன்னிடம் பெட்டி ஏந்திச் சோறு வாங்கிய சின்னாங்கியின் மகன் இன்று தன் கட்டிலுக்கு மேலே படுக்கும் அளவுக்குத் துரைவைக் கொடுத்து யார் என்று சிந்தித்தான். ஸ்ரோர்க்கிப்பரும் தொழிலாளர்களும் அங்கு ஒரே கரத்தில்தான் கவனிக்கப்பட்டார்கள்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தின்னத்துரையின் மனதைப் புண்ணுகியது எஞ்சினியர் கதிரவேலு அவனுக்கு ஒட்டுகின்ற கட்டண்களும், அதை அவன் பணி வோடு உடலுக்குடன் மேற் கொள்ள வேண்டிய சங்கடமான நிலைவரமுந்தான். கதிரவேலு வேறு யாருமால். சின்னத்துரையின் கிராமத்தில் உடையார் விட்டில் அடிமை குடிமையாக இருந்த செல்லனின் பேரப் பொடியன். பேராரா தனையில் பொறியில் கல்வி படித்துவிட்டு வோங்கொங், கிங்கப்பூர் எல்லாம் கூகொலலீப்பில் போய் விட்டு வந்தவன். இப்போது

இந்தக் கம்பெணியில் மெக்காரூர், ஸ்ரோர்க்கிப்பரும் அவனுக்கும் அடிக்கடி தொடர்புகள் வரும். துறைமுகத் தளத்தில் வாணில் கொண்டு வந்து இறக்கும் ஆணிகள், நட்டுகள், பாரமான எஞ்சின் சாமான்கள் அத்தனையையும் சின்னத்துரை தான் உடனுக்குடன் ஸ்ரோரீல் இருந்து கப்பல் ஏணிப் படிக்கட்டுகளில் இறங்கிவந்து தாக்கிக் கொண்டு போக வேண்டும். அந்தக் கம்பெணியில் ஸ்ரோர்க்கிப்பருக்கென்று தனியாகக் கூவில் இல்லை.

சின்னத்துரை வேர்க்கேவர்க்கச் சாமான்களைத் தூக்கி வரும் போது கதிரவேலு கப்பல் மேல் தளத்தில் கறுப்புக் கண்ணேடியுடன் சிகரட் புகைத்தவாரே பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். பாவம் சின்னத்துரை. கதிரவேலு வின் பேரன் பக்கிரத்தையோடு கோவில் கும்பிட வந்தபோது விலா எலுமிபில் இடித்துத் துது துரத்தி அடித்த சம்பவத்தை நினைத்துக் கொண்டே பல்கீக்கடித்துக் கொண்டு வேலை செய்வான்.

கதிரவேலுவுக்கு வெள்ளைக்கார எஞ்சினியர்மாருடனும் கிறிஸ், கவீடிஸ், ஜூர்மன் நாட்டு எஞ்சினியர்மாருடனும் ஒவ்வொர்ஸ் மெஸ்ஸில் சாப்பாடு. அவர்களுக்கென்று தனியாக மெஸ் போய். கதிரவேலுவுக்கு மட்டும் 'காம்பில்' தனியான அறையும் அதற்கு ஒரு மெஸ் போயும் கொடுத்திருந்தார்கள். கதிரவேலு சாப்பிடும் மேசையில் இருந்து சின்னத்துரை சாப்பிட முடியாது. கம்பெணிச் சட்டப்படி எஞ்சினியர்மாரும் மற்ற வேலை யாட்களும் ஒரே மெஸில் ஒரே வகையான சாப்பாடு சாப்பிட முடியாது.

'ஹருக்கு ரெட்டும், கதிரவேலுவை என்ற வீட்டு வாசற் படிக்கும் அண்டவிடமாட்டன். உவரை வெளியாலை நீற்கவைச்சே கதைச்சு அனுப்புவன். சிரட்டையிலூ தன்னை குடிச்சவைக்கு இப்ப மெஸ் போய் கேக்குதோ.' சின்னத்துரை மனதிற்குள் கறுவிக் கொண்டான்.

'இருபத்தெட்டாயிரம் குடுத் திட்டன். அந்தக் காலை செயும் உழைச்சுத், தங்கச்சிக்கு ஒரு வீரும் கட்டவேணும். இவ்வாட்டி நாளைக்கே ஹருக்குத் திரும்பி விடுவன். இந்த மாதிரி இஞ்சை நடக்கும் எண்டு ஆர் கண்டது. யாழிப்பாணத்தைப் போல. இஞ்சையும் கொம்பணியிலை சாதி அமைப்பு இருக்கும் எண்டும். அங்கை மாதிரி இஞ்சையும் வண்டில் விடவாமென்றும் எதிர்பார்த்து து பெரிய தப்பாப் போக்குது'

சின்னத்துரை இருதலைக் கொள்ளி எறுமிபு போலத் தலித்தான். இதற்கிடையில் இவங்கையில் தடைப்பெறும் இங்கலவரம் பிரச்சனைகள் காரணமாகச் சிங்கள நண்பர்களும் இவைப்பார்த்துத் 'தெமரு' என்றும் 'கொட்டியா' என்றும் நக்கலடிக்கத் தொடங்கினார்கள். பொதவாக எல்லாத் தமிழர்களும் சந்தேகக் கண்களுடன் கணிக்கப்பட்டார்கள் ஆனால் சலுதிச் சட்ட திட்டங்களினால் எவரும் யாரையும் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இருந்தார்கள். எல்லோரும் உழைப்பை மாத்திரம் நோக்கி த் தமது உணர்வுகளை மனதுள் அடக்கி கொண்டு ஊழைகள் போல வாழ்த்து கொண்டிருந்தார்கள்,

கோயிலடியில் 'ஓ ஷல்' விழுந்து சின்னத்துரையின் பேரார் காலமானார் என்று ஊரில் இருந்து கடிதம் வற்றிருந்தது,

ஆனால் சின்னத்துரையின் தடிப்பு உணர்வுகள் மட்டும் இன்னும் செத்துவிடாமல் அடிமைத் துறத்திக் கொண்டே இருக்கின்றது. யாழிப்பாணத்தில் தானும் தன் சமூகத்தவர்களும் செய்த அநியாயங்களுக்குத்தான் இங்கு நல்ல தண்டனையை அனுபவிப்பதாகவே அவன் உணர்த்தான். மாறிவரும் சமூகத்துடன் தன் ணைப் பிரைத்துக் கொள்ள எப்படிப்படியாக அவன் முயன்று கொண்டு இருக்கிறான்.

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1983 ஏப்ரல் மாதத்தில் ஒந்து புதிய சந்தா விவரம் பின்வருமாறு.

தனிப்பிரதி 3-50
ஆண்டுச் சந்தா 50-00
(தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்புவோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மஸ்லிகை

234B, கெ.கெ.எஸ். வீதி,
பாழிப்பாணம்.

இக்கட்டுரையைப் படிக்கும் எழுத்தாளர்கள், பழைய பண்டித வரசிக்கம் மீண்டும் தலைதூக்கி எழுத்தாளர்களைக் குழப்ப முனைவிற்கொ என்று ஐயப்படக் கூடும். நான் ஒரு பண்டிதன் அல்லன். தமிழ் மொழியைத் துறைபோகக் கற்றவனுமல்லன். ஆயினும் நான் தமிழன். எனது மொழி தமிழ் மொழி. இந்த மொழி தேய்து அழிந்து போகமல் செழிப்புற்று ஒங்க வேண்டுமென்ற மன வீருப்புடையவன். அந்த மன நிலையில் எழுந்ததே இக்கட்டுரை.

பேச்சுத் தமிழ்

— வரதர்

இருவர் தனது கருத்தை மற்றவருக்குத் தெரிவிக்க ஏற்பட்டதே மொழி.

முதலில் பேச்சு மொழியும் அதன் பின்னர் எழுத்து மொழி யும் ஏற்பட்டன.

பேச்சுமொழியின் திருத்த மான வடிவமே எழுத்து மொழி.

தமிழ் மொழியும் இத்தகையதே.

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் மொழி திருத்தம் பெற்ற மொழியாயிற்று.

தமிழ் மொழி சிதைவுற்றுத் தேய்ந்துவிடாமல் அதன் இலக்கண அமைப்பு அதைக் காப்பாற்றி வருகிறது.

இலக்கணம் என்பது மொழிக்கு இடப்பட்ட விவரங்கள் அல்ல. அதைப் பாதுகாக்க எழுந்த வேலியே அது.

பேச்சுத் தமிழுக்கும் இலக்கணம் உண்டு. ஆயினும் அது சிறு சிறு வட்டங்களுக்கிடையே உபயோகப்படுவதால், இலக்கண வரம்புகளை மீறிக் கிடைவறும்

வாய்ப்புடையது: இதனால் ஒரு வட்டத்தினர். பேசும் மொழியை கால ஒட்டத்தின் பின் இன் மொரு வட்டத்தினர் சரிவர விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் போத இலம் கூடும் சாத்தியமே.

இதனால் பரந்துபட்ட தமிழ் கம் காலகெதியில் சிறு சிறு பகுதி களைக்கப் பிரிந்து விடும் அபத்தும் ஏற்படலாம்.

ஆனால், இத்தகைய ஆபத்தி விருந்து தமிழுடையக் காப்பாற்றி வருகிறது எழுத்துத் தமிழ்.

எழுத்துத் தமிழ், பேச்சுத் தமிழைப்போலப் பெசுதும் சிதைந்து உருக்குலைந்து போகாமல் காப்பாற்றி வருவது அதன் இலக்கண வரம்பே.

இந்த நிலைப்பாட்டை அழிந்து விடுவதற்கான நிலைமை இப்பொழுது ஆரம்பமாகியுள்ளதோ என்ற அச்சம் எழுகிறது.

இலக்கணம் என்பது உடைக்க முடியாத இரும்புத் திரையல்ல,

உடைக்கலாம். இலக்கணத் தைக் கற்ற அறிஞர்கள் காலம் இடம் தேவை அறிந்து அதைச் செய்தல் தகும்.

அப்படி அவர்கள் உடைத் துச் செய்த புதிய முக்கே பீன் அல் புதிய இலக்கணமாக அமைதலும் கூடும்.

அப்படியின்றி, 'தடி எடுத்த வன் எல்லாம் தண்டல்காரன்' என்பது போல பேரை பிடித்த வர்கள் எல்லாம் கொஞ்சமும் கூச்சமின்றி இலக்கண வரம்புகளை உடைப்பதும், அது வேபுதுமை, புரட்சி என்று நிலைதாட்ட முயல்வதும் வருந்தத் தக்கது.

இக்காலத்தில் சிறுகதை, நாவல், நாடகம் என்பவையே வசன இலக்கியத்துறையில் பெரிதும் வளர்ச்சியற்று வருகின்றன. இவற்றை எழுதுவோர் தமது தொபாத்திரங்களின் இயல்பை நன்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்காகப் பேச்சுத் தமிழை மிக அதிகமாக உபயோகிக்கின்றனர்.

பாத்திரங்களின் இயல்பை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு பேச்சுத் தமிழ் உதவக் கூடும். அப்படி எழுதுவதில் தவறில்லை.

ஆனால் எல்லாப் பேச்சுக்களையும் அப்படி எழுதுவதைப்போன்ற அவசியமில்லை. பாத்திரங்களின் இயல்பை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக மிக அவசியமான சில இடங்களில் மட்டும் பேச்சுமொழியை உபயோகித்தால் போதுமானது ஏனைய வற்றை இலகு தமிழில் எழுதி அல்ல பாத்திரப் படைப்பு ஒரு போதும் கெட்டுவிடாது.

அன்றியும்,

மக்கள் பேசும் — எழுப்பும் ஒவிகளையெல்லாம் எழுத்துக்கிட எழுதியிட முடியாது. சில ஒளி களுக்கு எழுத்து வடிவம் இல்லை.

மேலும் சில கீழ்த்தர மக்கள் உபயோகிக்கும் 'கெட்ட' சொற் களை எழுதுவதற்கு தமிழில்— எழுத்து வழக்கில் முடியாது, அவற்றை எழுதும் வழக்கம் இல்லை.

எனவே பேச்சு ஒவிகளையெல்லாப் படிப்படியே எழுதி விடுவதைன்று எழுத்தாளர்கள் முயல்வது வீணவேலை. அவசியமான சில இடங்களில் மட்டும் பேச்சுமொழியை எழுதி, மீதியை இலகு தமிழில் எழுதுவதே சிறப்பான வழி.

மொழியை வளர்ப்பவர்கள் எழுத்தாளர்கள். அதை வளர்ப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு சிறைத்தெறிவுவுடனுடைய வருந்தத்தக்கது.

எழுத்தாளர்கள் நல்ல தமிழில் எழுதினால் அவற்றைப் படிப்பதன் மூலம் மக்களுடைய பேச்சுமொழியும் திருந்துவதற்கு வாய்ப்புண்டு.

சமார் ஜம்பது ஆண்டுசூழ்நிலை முன்பு, நமது கண் முன்னுகவே தமிழ் மொழியில் பல நல்ல சொற்கள் தலைதூக்கியுள்ளன, உதாரணமாக,

பாக்ஷ
விவாகம்
கந்தோர் - காரியாலயம்
சந்தோஷம்
நமஸ்காரம்
மந்திரி
என்ற அந்நயச் சொற்கள்:

மொழி
திருமணம்
அலுவலகம்
மகிழ்ச்சி
வணக்கம்
அமைச்சர்
என்ற நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள்

ஈசு மாறியிட்டன. இவைகள் சாதாரண பொதுமக்களின் பேச்சு மொழியிலும் வழங்கப் படுவதை இப்போது காண்கின்றோம்.

இப்படி எத்தனையோ சொற் கள்!

இந்த மாற்றம் யாரால் வந்தது?

எழுத்தாளர்களே இந்த மாற்றத்தை உண்டாக்கின்றார்கள்.

எழுத்தாளர்களே, தயவு செய்து உங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து கொள்ளுகின்றனர்.

சமீபத்தில் நடைபெற்ற முற் போகிற எழுத்தாளர் சங்க மகா நாட்டிலே யாழ் நகர ஆணையாளர் திரு. சிவஞாலம் நல்ல ஏருத்துக்கூடா முன்வக்கும் போது அவற்றை கார்ஸ் மாக்ஸ் சொன்னார். வெளின் சொன்னார் என்று குறிப்பிடாமல், அந்தக் கருத்துக்களை வள்ளுவர் ஒளவை முதலிய தமிழ் அறிஞர்களிட மிகுந்து எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமென்று அவர் சொன்னார்.

எழுத்தாளர்களின் உள்ளுக்கொடுத் தொடவேண்டிய கருத்து அது,

இதில் இருக்கின்ற வில்லங்கம் என்னவென்றால் கார்ஸ் மாக்ஸயோ, வெளினையோ படித்த அளவுக்கு எமது எழுத்தாளர்கள் வள்ளுக்கொடுத்து அந்தியச் சொற்களை உபயோகிப்பது தவறு.

நல்ல தமிழ்க் கொற்களைத் தேடி அறிந்து கொள்வது எழுத்தாளர்களின் கடமை.

பேச்சத் தமிழைப் பற்றி எழுத ஆரம்பித்தேன். அது கிளைவிட்டுப் படர்ந்து விட்டது.

இந்தப் பேச்சத் தமிழ் பற்றிய கருத்து மிக மக முக்கிய மானது.

தமிழ் அறிஞர்கள் இதுபற்றித் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது இக்காலகட்டத்தின் முக்கிய தேவையாகும்.

தெரிவிப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

களிலும் காணப்படும் அகுமையான கருத்துக்களும் புதிய நயமான சொற்களும் அவரால் உண்டாக்கப்பட்டவையல்ல. பழைய தமிழ் நூல்களின்றே அவர் அவற்றைப் பெற்று இவகு தமிழில் இனிய தமிழில் மக்களுக்குக் கொடுத்துப் புழும் பெற்றார்.

ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்டது பேர்ல மொழி என்பது ஒருவருடைய கருத்தை மற்றவருக்குத் தெரியிக்கவே ஏற்பட்டது. எழுத்தாளர்கள் எதை எழுதினாலும் அது யாருக்காக எழுதப்பட்டதோ அவர்களுக்குத் தெளிவாக அது விளங்க வேண்டும். விளங்கி அவர்கள் அதைச் சுவைக்க வேண்டும்.

அதனால்,

கந்தமான தமிழில் எழுதுகின்ற பேர்வழி என்று வாசகர்களுக்கு விளங்காத கடுந்தமிழில் எழுதுவதோ, அதேபோல இலகுஞில் விளங்காத அந்தியபொழிக் கொற்களையும் பேச்க மொழிகளையும் புகுத்தி எழுதுவதோ விரும்பத்தக்கதல்ல.

இது நல்ல தமிழ்க் கொல் இருக்கவும் அதை விடுத்து அந்தியச் சொற்களை உபயோகிப்பது தவறு.

நல்ல தமிழ்க் கொற்களைத் தேடி அறிந்து கொள்வது எழுத்தாளர்களின் கடமை.

பேச்சத் தமிழைப் பற்றி எழுத ஆரம்பித்தேன். அது கிளைவிட்டுப் படர்ந்து விட்டது.

இந்தப் பேச்சத் தமிழ் பற்றிய கருத்து மிக மக முக்கிய மானது.

தமிழ் அறிஞர்கள் இதுபற்றித் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது இக்காலகட்டத்தின் முக்கிய தேவையாகும்.

தெரிவிப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

கலாநிதி சனில் ஆரியரத்ன

சில குறிப்புகள்

இப்பு அஸுமத்

ஒரு கலாநிதியாக, ஒரு திரைப்படத் தொடர்பாக, ஒரு திரைப்பட இயக்குநராக, ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளராக இவரை நாம் அறிமுகம் செய்து வைக்க முடியும், இவரது திறமையைப் பற்றி ஏதும் சந்தேகங்கள் இருந்து வருவதாகத் தெரியவில்லை. கவிதைகளில் குறிப்பாகப் புதுக்கவிதைகளில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருக்கும் இவரின் புதுக்கவிதைகள் பலவும் பிரபலமாகப் பேசப்படுகின்றன படைப்புகளாகும். இதனால் இவரை ஒரு கவிஞராகவும் நாம் இனக்கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

சிங்கள இசைத் துறையில் ஒரு அம்சமாக கையிறின்களை என்றும் வேக நிதத்து இசையின் வரலாறு பற்றிய இவரின் வீரர்கள் நால் சிங்கள மொழியில் அன்னமயில் வெளிவந்தது. இசைத் துறையிலும் இவருக்கிருக்கும் ஈடுபாடானது இதன்மூலம் விளங்குகிறது எனவாம், அத்தோடு இம்முறை 'காலுதி திய லிஹாவில்' இவரது ஒரு நூல் ரூபா பத்தாயிரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிங்களத் திரைப்படங்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது தான் விதியாசமான பல கொண்களிலிருந்தும் திரைப்படங்கள் மிக அதிகமாக வெளிவருகின்றன. முதல் சிங்களத் திரைப்படமான 'கடஷ்ண' அவசியமாகிறது.

14

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

15

ஒன்று — 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இரண்டாம் திங்கி திரையிடப்பட்ட 'அருங்கச்ச' எனும் திரைப்படம். இரண்டாவது — 1980 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் பதினாறும் திங்கி வெளி யிடப்பட்ட 'சிரிபோ ஜியா' எனும் திரைப்படமுமாகும்.

சருங்கலே எனும் திரைப்படம் இன ஒற்றுமையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற திரைப்படமாதலால் இத் திரைப்படத்திற்கு அதிக வரவேற்பு இருந்தது. மேலும் சிங்களத் திரைப்படவுள்ளில் பிரபலமாகி இருக்கும் நடிகர் காமினி பொன்கோவை 'நடராஜா' எனும் பாத்திரத் தில் வெகு வித்தியாசமாக— இயல்பாக நடிக்க வைத்திருந்த மையும், திரைப்படம் ரசிகர்களிடத்தே அதிக வரவேற்பைப் பெற்றது எனலாம்.

ஒரு தமிழர் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் எப்படி வாழ்ந்து வருகிறார்கள்பதை மிக அருமையாகப் படம்பிடித்துக் காட்டிய சனில் ஆரியரதன் பெரிதும் பாராட்டுக்குரியவரே.

அடுத்து இவரது 'சிரிபோ ஜியா' வெளியானது. கிராமிய குழநில் வைத்து எடுக்கப்பட்ட இத்திரைப்படத்தில் அதிகமான 'நந்தஸ்' கவிதைகள் ஸேர்க்கப்பட்டு ஒரு வித்தியாசமான போக்கில் இத்திரைப்படமும் உருவாக்கப் பட்டிருந்தது. தலைசிறந்த நடிகரான ஜோ. அபேவிக்ரமவும் கீதா குமாரசிங்ஙவும் இத் திரைப்படத்தில் பிரதான பாத்திரங்களெற்ற நடித்திருந்தனர். 1981 ஆம் ஆண்டு ஜீ. டி. தி பதி விருது வழங்கப்பட்ட பொழுது, சிங்களக் கலை இலக்கியத் திற்கு தமிழில் கிடைத்தினால் சிங்கள மாலினி கோகுல பாடும் பாடல்கள் உயர்மட்ட ரசிகர்களிடத்தே மட்டுமேற்றி காதாரணமாக எவ்வேறாலும் போற்றப்பட்டு வருவதை உணர முடியும். இவர் பாடிய ஒரு சில பாடல்கள் வாடனால், தொலைக்காட்சிகளில் ஒலிபரப்பானது இல்லை, இதற்குக் காரணம் இப்பாடல்கள் முற்போக்குக் கருத்துக்களைத் திலீரமாகக் கொண்டிருப்பதாகும்.

விக்ரம், சிறந்த இசையமைப்பாளராக விக்டர் ரத்துயக்க, நந்தா மாலினி ஆகியோர் இக் திரைப்படத்தின் மூலம் ஜனத்துக்களைப் பெற்றனர்.

பாடல் துறையில் இவர் ஏற்படுத்தி வரும் திலீரத் தாக்கங்கள் அதிகமாகப் பேசுப்பட்டு வருகின்ற முக்கிய விஷயமாகும் பிரபல சிங்களப் பின்னணைப் பாடக்காலினி கோகுல பாடும் பாடல்கள் உயர்மட்ட ரசிகர்களிடத்தே மட்டுமேற்றி காதாரணமாக எவ்வேறாலும் போற்றப்பட்டு வருவதை உணர முடியும். இவர் பாடிய ஒரு சில பாடல்கள் வாடனால், தொலைக்காட்சிகளில் ஒலிபரப்பானது இல்லை, இதற்குக் காரணம் இப்பாடல்கள் முற்போக்குக் கருத்துக்களைத் திலீரமாகக் கொண்டிருப்பதாகும்.

விலாரத நந்தா மாலினிக்குப் புகழ் சீர்த்துக் கொடுத்து வரும் இப்பாடல்களை எழுதி வருபவர் கலாந்தி சனில் ஆரியரதனவே. இன ஒற்றுமைக்காக நந்தா பாடிய பாடல் உட்பட மிக அதிகமான பாடல்களை நந்தா மாலனிக்காக இவர் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதும் பாடல்களை மிக அதிகமாகப் பாடுபவர் நந்தா மாலினி என்றாலும் ஏனையபாடக, பாடகிகளும் இவரது பாடல்களைப் பாடி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒருமுறை மொரட்டுவையில் வைத்து சனில் ஆரியரதன் திகழ்த்திய ஒரு உரையில் 'தமிழ்கலை இலக்கியத்திற்கு சிங்களத்தில் கொடுக்கப்படுகின்ற கொரவம், சிங்களக் கலை இலக்கியத் திற்கு தமிழில் கிடைப்பதில்லை' எனும் பொருள்படக்கீழ்க்கண்டார். அது மட்டுமல்லாயல், சிறந்த நடிகராக ஜோ. அபே

விவர எதனை மாலினில் வைத்துக் கொண்டு இப்படிப் பசினாரி என்பது புரியவில்லை. என்றாலும் இவர் சிங்களக் கலை இலக்கியத் திற்கு தமிழில் அன்று முதல் இன்று வரை கொடுக்கப்பட்டு வரும் முக்கியத்துவம் பற்றி அறியாமல் பேசி இருக்கிறார் என்பது மட்டும் உண்மையாகப் படுகின்றது.

அண்மையில் அமரசி. ஜி. அமரதாச அவர்கள் 'ராவை' அன்றையில் இருந்ததும் என்ன ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. 'இவயின்' பத்திரிகை ஒரு முறை குருட்டுத்தனமாக இப்படி எழுதியிருந்ததும் என்ன ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

'இன ஒற்றுமையை வலியுத்தி நந்தா மாலனி ஒரு பாடலைப் பாடியுள்ளார். அதற்குப் பிரதிச்டாக ஜி. பி. சேனாநாயக்கிண்ணது புகைப்படத்தை அட்டைப் படமாகப் போட்டு மஸ்லிவிகையிட ஒரு இதழை வெளியிட உள்ளது. இதுதான் திவெயினவின் கூற்று. தாம் கிணற்றுத் தவணைகளாக இருப்பதை மறையுகமாக இவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது, கே. ஜி. மேற்சொன்னவைகளை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது புரிய வருகிறது.

சிங்களக் கலைஞர்களின், எழுத்தாளர்களின் புகைப்படங்களை பிரசரித்ததால் மட்டும் தான் இவர்களுக்கு நாம் சிங்களக் கலை இலக்கியத் துறைகளை கலைஞர்கள் மாலினி கலைஞர்களை இலக்கியத் துறைகளுக்கு ஏதாவது செய்வதாக நினைவு வருகிறது. தவறி, நாம் சிங்களக் கலை இலக்கியத் துறைகளை கலைஞர்கள் சம்பந்தமாக எழுதும் ஆக்கங்கள், மொழிபெயர்ப்புகள் பற்றி எல்லாம் இவர்கள் தெரிந்து கொள்ளாமைக்கு 'மொழி' ஒரு பிரச்சினையாகலாம். இருப்பினும் இவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் எழுதுவகையோ பேசுவதையோ நிறுத்திவிட்டு எதையும் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டதன் பின் இவர்கள் தம் கருத்துக்களை வெளியிட முன் வருவது அவசியமாகும்.

தான் இயக்கிய 'சருங்கலே' திரைப்படமும், தானெழுதிய இன ஒற்றுமைப் பாடலுந்தான் தமிழ் கலை இலக்கியத்திற்குத் தாம் செய்துவிட்ட மத்தான பணி என கலாநிதி களில் ஆரியரத்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தால், ஏது அவரது அறியாமையைப் பொறுத்ததாரும்.

சிங்களக் கலை இலக்கியத் துறைக்கு மல்லிகையும், அதன் ஆசிரியரும் செய்து வரும் பணி யிலே சிங்களக் கலை இலக்கிய வாதிகள் ஒவ்வொருவரும் மிகத் தெளிவாக அறிந்து கொண்டார்களேயானால், எவரும் இப்படியான தவருள ஏருத்துக்களை இனிமேல் வெளியிட மாட்டார்கள் என்பது உறுதி.

கலாநிதி களில் ஆரியரத்ன போன்ற பொறுப்பு மிக்க படைப் பாளிகள் இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் சிற்தித்தவிட்டு தம் கருத்துக்களை வெளியிட முன்வருதல் வேண்டும்.

தெரிந்து

கொள்ளாமல் இருப்பது
மிகவும் வருந்தக் கூடிய விஷயமாகும்.

மல்லிகை, சிங்கள கலை இலக்கியத் துறைக்குச் செய்திருக்கும் பங்களிப்பின முன் பாக வைத்துப் பார்க்கப் போனால், சிங்களப் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் நிச்சயமாக தலைகுணிய வேண்டி வரும். எந்தச் சிங்களப் பத்திரிகை, சஞ்சிகை இது வரை ஒரு தமிழ் எழுத்தாளரைப் பற்றி எழுதி, கொரவித்துள்ளது? என்கே. ஜி. அமரதாச் அவர்கள் கேட்டுள்ளார்கள்.

கலாநிதி களில் ஆரியரத்ன போன்ற பொறுப்பு மிக்க படைப் பாளிகள் இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் சிற்தித்தவிட்டு தம் கருத்துக்களை வெளியிட முன்வருதல் வேண்டும்.

❖

புதிய இடத்திற்கு மாறியுள்ளது.

கலை சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல், சிறுகதைகள், உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான கலை புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட்

புத்தகசாலை

15/1, பலாவி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்;

124, குமாரன் ரத்தினம் ரூட், கொழுப்பு - 2.

18

உக்ரேனிய மகாகவி

தராஸ் ஷேவ்சேன்கோ கவிதைகள்

காலம் கழிகிறது

காலமது கழிகிறது கடுஇரவும் கடக்கிறது
கானல்தரு கோடையதன் காலவெல்லை மறைகிறது
கோளமஞ்சள் நிற்கிலைகள் கொப்புகளில் சலசலக்கும்
குறைகிறது கண்பார்வை கூர்மழுங்கும் புலனுணர்வு.

அசைத்தலை நுயில்கிறது யானுமூயிர் அற்றவனுய்
ஆனேனு புரியவில்லை அல்லதோர் நடைப்பினமோ
திணைத்தளவு இன்பந்தான் திளைத்ததிலை இவ்வுலகில்
தேடுகிறேன் விதியைநான் சென்றதெங்கே அதுவந்தான்?

நல்விதியை நானுந்தான் நாடுகிள்ளேன் நாள்முழுதும்
நல்லநிலை நீயளிக்க நாட்டமிலை யெனிலிறைவா
அவ்வழியைத் தாராதே ஆழ்ந்தயர் கொண்டவுள்ளனம்
அதனைநான் கமந்தவனுய் அடுத்தவர்க்கு இடர்தரவா?

சொத்தையனுய்ச் சுமையாகச் சோர்ந்துவிடச் செய்யாதே
குழங்கள் மன்பதைமீது சொட்டுமெனது அங்புதனை
இத்தரையில் ஷட்டுதற்கு இரங்கிடுவாய் எந்தனுக்கு
இல்லையெனில் உச்சுதனை ஏரித்திடநீ வலிமைகொடு.

தனைபிழைந்து சிறையுள்ளே தனிவாழ்வோ மிகுதொல்லை
தானைதுவும் செயலற்றுக் கற்றெதுவும் உணர்வற்று
தனையற்று கயேச்சையினர் தாம்சோம்பித் தாங்கவெனின்
சாவதிவர் மேலெனபேன் கவலைகட்டு இடமில்கான்.

எங்கொள்ந்தாய் விதியேநி என்னிடம்நீ வருவாகில்லை
பொங்குக்கம் மறுப்பதெனில் பொழிந்திடுவாய் திமைகளே!

இறுதி வேண்டுகோள்

நானும் பிறந்த நன்னாடாம் உக்ரேனில்
யாதும் மறைந்த'இன் ஆனப் புதைழிமேல்
ஆவின்ற கல்லறையை ஆகவே மேலுயர்த்தி
போகின்ற 'நீப்பர்' புவோடும் ஆற்றருகே
ஆக்குங்கள் நானும் அதனாருகே தானிருந்து
நோக்கிடுவேன் மேல்வாழும் மேலாம் பயிர்வகைகள்
நெடிது படர்ந்துள்ள நீளப் புதர்வெளியை

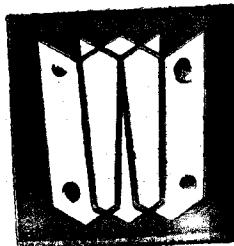
19

தடிது கழித்தோடும் கணிஞரின் ஒசைதன்னில்
 நாது கொடுத்துக் கவனமாய்க் கேட்டிருப்பேன்.
 தோதாய்ப் பசுமவயலைச் சோர்வின்றிப் பார்த்திகுப்பேன்.
 காலப் பகவர்களின் சாடும் குருதிதனை
 நீங்க கடவுள்ளே 'நீப்பர்' நதிசேர்க்கும்
 நாளில் யெல்வெளிகள் நல்ல மலைக்காட்சி
 ஆனால் இவைகள் அகற்ற வெளிச்சென்று
 கடவுளரின் காலடியில் தஞ்சமெனச் சென்றடைவேன்
 திடமாய் அதுவரையும் செல்வதிலை இங்கிருப்பேன்.
 என்னைப் புதைத்து எழுந்திடுக கைவிலங்கு
 தன்னை உடைத்திடுக உண்ணீராய் மாற்றவரின்
 குருதி பெருக்கிடுக கூடும் விடுதலையாய்ப்
 பெருகும் திருநாட்டார் பேரவையில் தானையாந்து
 என்கிறே ஒருநாள் இருக்கின்ற நன்மூளை
 நின்றே எனையும் நினைத்திடுவீர மெலிதெனவே. ♦

அக்கறை இல்லை

உக்ரேனிய நாட்டின் உள்ளேர் வெளியோ
 எக்கரை கானு இடத்தின் தனிலோ
 என்னுடல் வாழ்ந்து இரந்து ஒழிக
 அன்னியர் வாங்கிழ் என்னினும் மறப்பினும்
 என்னுடைய நாட்டுத் தன்னுடை மகன்நான்
 வேற்றவர் புதைத்தில் ஆற்றினன் அடிமை
 கூற்றுவன் அவ்விடம் கூப்பிடின் செல்வேன்
 என்முடைய உக்ரேன் எனினும் எமதிலா
 என்னுடை நாடாம் தன்னதை விட்டு
 நாடு கடத்த நாதி அற்றவன்
 அழுது புலம்புதற்கு யாரும் எனக்கிலை
 'உக்ரேன் நாட்டிற் குயிரை விட்டவன்
 ஒன்றுயத் துதிக்க' என்கெழு தந்தை
 நின்றே ஏறி நினைப்பவர் எனக்கிலை
 அதுகுறித் தெளக்கும் அக்கறை இல்லை
 ஆயினும் என்னருந் தாயினும் சிறந்த
 உக்ரேன் நாட்டிற்கு ஊறுவன் செய்தே
 வஞ்சகர் சுரண்டி துஞ்சிட நேரந்தே
 வெஞ்சினத் தீயில் வெந்திட எழுந்தால்
 அதுகுறித் தெளக்கு அக்கறை நிறைய.

தமிழாக்கம்: கே-கணேஷ்

சி. வண்ணியகுலம் எழுதிய
 'ஸழத்துப் புனைக்கதைகளின் பேச்சு வழக்கு'
 நூல் விமர்சனம்.

காலத்தின் தேவை

— தமகொ

'ஸழத்துப் புனைக்கதைகளிற் பேச்சுவழக்கு' என்ற புதிய நூல் ஒன்று வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் தோற்றம் யாழிப்பானப் பல்கலைக் கழகத்துடன் தொடர்புடையது. பல்கலைக்கழகப் பட்டத் திற்கெனச் சமர்ப்பிக்க ஆய்வேறு என்ற தகுதி நாலுக்கு அணி செய்வது. பாமர மக்களும் பட்டத்துக்களன் ஆய்வேலுகளை நூல் வடிவிலே காலத்தின் தேவையே. ஏனைனில் ஆய்வுகள் மக்களின் காழ்க்கை நடைமுறைகளையும், பண்பாடுகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் விமர்சிக்கும் நோக்குடன் நடைபெறுகின்றன. அந்த ஆய்வுகளின் முடிவுகளையும், கோட்பாடுகளையும் அதனுடன் கம்பந்தப்பட்டவர்களும் படிப்பதும் நல்லதே.

சி. வண்ணியகுலம் செய்த ஆய்வு ஸழத்துப் புனைக்கதை எழுத தாளர்களது பணியைப் பற்றியது. அதனை இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்களாவது படிக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அதற்காகத் தனது உழைப்பையும் பொருள் வளத்தையும் செலவழித்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவராகிறார். நூல் வெளியிடு ஆய்வு நிலையைத் தாண்டி ஆவண நிலைக்கு அவர் பணியைப் பரவலாகக்கிடுவது. இன்று பலர் தமது ஆய்வுகளைப் பட்டம் பெற்று பதவிச் சிறப்புக்கு மட்டுமாகப் பயணப்படுத்த. இந்நூலாசிரியர் நூலாக வெளியிட்டு அதனை அழியாத ஆவணமாக்கியுள்ளார். ஸழத்துவர் மட்டுமன்றி ஏனைய நாட்டவரும் அதனை அறிய வைத்துள்ளார்.

நூலின் உள்ளடக்கம் நான்கு இயல்களாகப் பல செய்திகளைக் கூறுகின்றது. இரண்டாவது இயலிலே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள 'மரபுப் போராட்டம்' பற்றிய செய்திகள் ஸழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் முக்கியமான ஒரு கருத்துப் போராகும். அவை முதன் முதலாக நூலிலே ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மரபுப் போரை நடத்திய பங்காளிகள் அதை மறந்து விட்டாலும் இந்நூல் எதிர் காலப் பங்காளிகளுக்கு அதுபற்றிய செய்திகளை எடுத்துக் கூறவள் எது. மரபு ஒன்று இல்லை எடுத்துக் கூறிய பங்காளிகள் இன்று முரண்படித்திருக்கும் போது இந்நூல் பழையதை நினைக்க உதவக் கூடும். கற்றேரும், கல்லாதோரும் என இருசாரி பிரிந்து இன்றும் போராட்டம் புதிய நிலையிலே நடக்கிறது. எழுத்தம்,

பேச்கம் எப்படியமைய வேண்டும் என்று கருத்துச்சமர் தொடர் கிறது. அந்த வேளையிலே இந் நாலின் வெளியிடு மிகவும் பொருத் தியமைகிறது.

புனைக்கதைகளின் பேச்கவழக்கை மதிப்பிடு செய்யும் ஆசிரியர் தமிழ் உதாரணங்களைக் காட்டியுள்ளார். மனவாசனை பேச்க மூலமாக வெளிப்பட வேண்டும். அது பண்பாட்டைப் பரப்பி வேண்டும். ஈழத்துப் புனைக்கதைகளில் பேச்கவழக்கினை அதன் உயிர்துடிப்புக் குன்றுத வகையிலே பதிவு செய்தவர் அமரர் டானியல். அவர் பணி ஈழத்துக் 'கற்றோர்க்கு' இன்னமும் விளங்கவில்லை. ஆனால் அவரது எழுத்துக்களை உண்மையான ஆய்வு நெறியாளர்தங்கு உணர்ந்துள்ளார். ஈழத்துப் பேச்க வழக்கை நல்ல முறையிலே பதிவு செய்து வைத்த பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் வாரிசாக டானியல் விளங்குகின்றார் இதை ஈழத்துப் பல்கலைக் கழகங்கள் உணராவிட்டாலும் ஏனைய பிற நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்கள் உணர்ந்துள்ளன. வண்ணியகுலமும் தனது நூலை டானி யலுக்கு அர்ப்பணம் செய்து தனக்கும் பெருமையும் உரிமையும் தேடிக் கொண்டுள்ளார்,

நாலின் மொழிரடை சாதாரண மத்தும் வாசித்து விளங்கக் கூடிய முறையில் அமைந்துள்ளது நூல் யாருக்கு என்ன கூறவேண்டுமென்பதை எழுத்தின் இலகுநடையிலே கூறியுள்ளது பொருத்தமானது. ஆசிரியரது இறுதியான வேண்டுகோள் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டியதவசியமாகும்.

'ஈழத்துப் புனைக்கதை இலக்கியங்களிலே பேச்க வழக்கானது இக்காலவரையிற் செம்மையான முறையிலே கையாளப்பட வில்லை என்பது தெளிவாகும். எனவே புனைக்கதை இலக்கியத் திலே பேச்கவழக்கினைப் பயன்படுத்துவது பற்றிய புதிய கோட்பாடு ஒன்று உருவாக்கப்படுதல் இன்றியமையாததாகும்'

இந்த வேண்டுகோள் தேவையற்றது. புதிய கோட்பாட்டை உருவாக்க யார் இருக்கிறார்கள்? மரபாக வந்த பேச்கவழக்கின் உயிர்த்துடிப்புக் குன்றுமல் யார் பாதுகாக்க வேண்டும்? மொழியின் ஆற்றலுணர்த்தவர் எவருமே அதைப் பாதுகாக்க முனைவர். ஏனையோரே தம் நலம் கருதி கோட்பாடுகள் செய்யத் தலைப்படுவர். ஈழத்தின் தனித்துவமான பேச்கத் தமிழ் அந்த அந்தப் பிரதேச வழக்கு நிலையிலே புனைக்கதைள்ள நின்று நிலும். அதுவே இயற் கையாளுதும் நேர்மையானதுமான எழுத்தின் பணியாகும். அந்த நேர்மை டானியலின் எழுத்துக்களிலே செறிந்துள்ளது. காணிக்கை சேய்த ஆசிரியர் இனிமேல் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

நூல் வெளியிட்ட முத்தமிழ்க் கழகமும், ஆசியுளை, அறிமுக வரை தந்தோரும் ஒன்றினைந்து பணி செய்யின் ஈழத்திலும் பல நூல்கள் வெளிவரலாம். எதையும் ஆவணப்படுத்தி வைக்க வேண்டிய காலத்தின் தேவை எல்லோராலும் உணரப்பட வேண்டும். பொருள் தேட்டமும் உறவு நாட்டமும் கட அதற்காகவே என்பதை வாழ்க்கையின் புதிய கோட்பாடாதனினால் எம் தலைமுறையினர் யாவரும் பயணடைவர். எமது மொழியின் வளரும் எங்கும் பரவும், என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

எத்தனை நாட்களுக்கு...?

சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

இன்றைக்கு இந்த இடத்தில் கூடியிருந்தார்கள். கோயிலடி வாசலா? ஆலமரத்தடியா? அவர்களில் யாராவது ஒருவரின் மாலை போடுதல், ஒரு படம் இப்படியே,

எந்த இடத்திலாவது அவர்கள் கூடியிருந்து கும்மளமடிப்பது வழக்கமல்ல. செயல்பாட்டுத் திறநூல் சிந்தனை வேகமும் உள்ள அவர்கள் தீர்மானங்கள் எடுத்து விரைவாக, அதிவிரைவாக செயல்படுவார்கள்.

அவர்களில் பலபேர் நன்கு ஏற்பாடுவியமானவர்கள். எங்கே போன்றும் யாரைக் கொண்டாவது தங்கள் கருமங்களைச் சாதித்துக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள், யாரைப் பிடித்து, எப்படிச் செய்ய வேண்டும், என்ற சொன்னால் அல்லது என்ன கொடுத்தால் அவரின் உச்சி குளிரும் என்று சகல தந்திரோபாயங்களும் தெரிந்தவர்கள். பிறகு என்ன?

ஒவ்வொரு தரத்தில் உள்ள வர்களுக்கு ஒவ்வொரு விதமான அம்புகள் வைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்ற மாதிரியான அம்பினை எய்யவேண்டியதுதான். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சரண் அடைந்து விடுவார்கள்.

யீர் மட்டத் தினஞ்சு பாராட்டு விழா அல்லது யாருக்காவது பாராட்டுவிழா நடக்கும் போது அவர்களைக் கொண்டு மாலை போடுதல், ஒரு படம் இப்படியே,

பெயருக்கும் புது சிகிச்சைப்படாத மனிதர்களும் உண்டா? எங்கேயோ பிறந்து காடுகினிலும், ஏனைய இடங்களிலும் கஷ்டப்பட்டு ஊன இன்றி, உறக்கும் இன்றிப் போராடி யாருக்குமே தெரியாமல் மன்னுக்காக மரணிக்கும் ஒருசில இன்றைய தலைமுறை போல எல்லாரும் இருக்கிறார்களா?

ஆகப் போனால் என்ன அப்படிச் செத்துப் போனவர்களுக்கு எல்லாரும் கறுப்புக் கொடியும் வாழைமரமும் கட்டும் போது தாங்களும் சேர்ந்து கட்டி துக்கம் அனுஷ்டித்ததாகவோ இரங்கல் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய தாகவோ கண்ணீர் அஞ்சலிப் பிரசரம் வெளியிட்டதாகவோ செய்திகள் பத்திரிகையில் வெளி வந்தால் கானுதா?

அழும்போது சேர்ந்து அழுது சிரிக்கும்போது சேர்ந்து சிரித்து காற்று ஆடிக்கும் திசைச்சிகு அஸந்து கொடுத்தால் இந்த மன்னில் வாழுறது கஷ்டமா?

குடியிருப்பவர்களில் கந்தசாமி முக்கியமான ஆள். பொன்னம்பலம், சண்முகநாதன், சின்னத்துரை அடுத்த முக்கிய மாணவர்கள்.

பாராட்டு விழாக்களின் போது தலைவராகவோ, வரவேற்புரை நீழ்த்துபவர்களாகவோ இருப்பார்கள். கோயில் திருவிமாக்களின் போது அன்பர்களே, அடியார்களே, தொண்டர்களே என்ற கோயில் வரும் பக்தர்களைப் பக்தாகலாக கோயில்களில் உலாவு வழிப்படுத்துபவர்கள்.

நினைவு மலர்களின் பதிப்பாசிரியர்களாகவோ, தொழுப்பாசிரியர்களாகவோ விளங்குபவர்கள், குரன் தலைகாட்டுவதுபோல என்ன நேரத்துக்கு எப்படியான விதமாக....?

சடைசியாகச் செய்தபாராட்டு விழாவுக்குப் பிறகு இரண்டு மூன்று சிழிமைகளாக ஒய்த்திருந்தார்கள். வழக்கம் போல சாதித்தாலும் புதய தீர்மானங்கள் இன்னமும் எடுக்கப்படவில்லை.

‘புதுசா என்ன செய்யலாம்?’ என்ற யோசித்தவர் கந்தசாமி தான்.

கோயில் வாசலில் முதல்நாள் பெய்த மழையால் நிலம் குளிர்ந்து போயிருந்தது. மெல்லிய குளிர்காற்று வேறு இதமாக விசிக்க கொண்டு இருக்க, கொஞ்சம் முதல்நாள் சாப்பிட்ட சாக்கரைச் சாதத்தின் நறுமணம் இன்னும் முற்றும் முழுதாக நீங்காத நிலையில்.

சந்தோஷத்திற்கு என்ன குறை. நால் சிந்தனைகள் வராமல் எங்கே போகும்?

கோயில் திருவிழாக்கள் சென்றும் போய் மாரிகாலமும் வந்து

விட்டது. புதிதாக விழாக்கள் தொடங்க முடியாது. மழைவந்து கெடுத்து விடும். அக்கறையாக ஈடுபடுவதில் பிரயோசனம் இல்லை.

ஊரில் மழை வென்னாம் நிற்கும் இடங்களும் இல்லை. வென்னாம் வழிந்தோட வாய்க்கால் வெட்டும் சிரமதானத்தை செய்யுமிடியாது.

பள்ளிக்கூடத்தில் கொஞ்சம் வேலைகள் இருக்கு. ஆனால் அங்கு போட்டிக் கருக்கள் இருக்கு. வேலையைத் தொடங்க அவர்கள் வந்துவிடுவார்கள். பிறகு பழம் பறிப்பது யார் என்பது பிரச்சனை. யார் செய்து முடித்து என்பதில் உரிமைப் பிரச்சனை வந்துவிடும்.

என்ன செய்யலாம்.

எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டு செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கும் அவர்களால் இப்படி ஒய்த்திருப்பது இயலக்கூடிய காரியமா?

பொழிகின்ற மழை கொஞ்சம் இறுக்கமாகப் பெய்து மூன்று பொருத்தவை மாதிரி வென்னாம் போட்டால் பக்கத்து ஊர்ச்சனங்கள் தன்னும் வெள்ள அக்கிளாக வந்து சேரும்.

சாப்பாடாக, உடுபிடவை களைச் சேர்த்துக் கொடுக்கலாம். அதுகூட நடக்கவில்லை என்ன செய்வது, யாராவது ஒரு யோசனை கொல்லுங்களேன்.

அக்கிள்கள் என்ற பின்னர் தான் கந்தசாமிக்கு அந்த என்னை பளிச்சிட்டது. யாழிப்பாணத்தில் இப்போது இல்லாத அக்கிளா? மட்டக்களைப்பா, இருகோணமலையா, மூல்கிளத்தீவா, கிளிநொக்கியா எந்தப் பிரதேசத்தில் இருந்து வேண்டும்,

இனப்பிரச்சனை பேச்கவார்த்தை நீண்டு கொண்டு போற மாதிரி அக்கிளங்கும் குடிக்கொண்டு போற இந்தக் காலத்தில் ‘ஏங்கடை’ ஊரில் ஒரு அக்கிளங்கும் இல்லை. வந்திருக்கிற ஒரு சிலரும் கஸ்டமில்லாமல் விடுவெட்டகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு வசதியாய் இருக்கின்மே’ என்றார் பொன்னம்பலம் ‘ஊரில் அகதி ஸ் இல்லை என்று உண்ணமொதான். ரவங்குக்குப் போனால் எத்தனை அதிகீகள் மூன்று இருக்கு. பள்ளிக்கூடபொதுக் கட்டிடங்கள் எவ்வாம் நிறைந்து, அக்கிள்கள்தான் மரத்துக்குக் கீழே கமைக்கச் சாப்பிட்டு, தாழ்வாரக் கரையில் படுத்து, உடுக்க உடுப்புகள் இல்லாமல்’ என்றார் கந்தசாமி. ‘அந்த அக்கிளங்கு என்ன செய்யலாம். அதுவேங்கு சங்கக்கடை மூலமாக அரிசி, மாா, சீனி கொடுக்கினம். கடவுப் பைக்கற் விற்கினம். அவைபாடு பிழையில் கூத்தானே. பிறகு நாங்கள் என்ன செய்யிற்று. நாங்கள் எதையாவது கொண்டு போய்க் கொடுத்தால் அதை அக்கிளமாம் நடாத்திற் ஆட்கள் வேண்டிக் கொண்டு போயிடுவினம். அதோடை எங்கடைக்கதை சரி. பிறகேன் நாங்கள் கஸ்டப்பட வேணும்’ என்று சந்தேகம் எழுப்பினார் சண்முகநாதன்.

சந்தசாமி மெல்லியதாகக் கிரித்தார். ‘நீங்கள் கொல்லுற காரணங்கள் எவ்வாம் சரிதான். நான் உதுக்கொப் பற்றி யோசிக்காமல் இருக்கேல்லை. எவ்வாத துக்கும் ஏற்ற மாதிரி நாங்கள் ஒரு பிளைன் போடுவம். கும்மா வண்டபடி சேர்த்து அக்கி முகாயில் கொண்டு போய் கொட்டிப் போட்டு வாரடே. அப்பிடிச் செய்யிற்றுக்கு எங்களுக்கு என்ன வேறை வேலையில்லையா. ஆரும் வேலையில்லாத ஆட்கள் அப்படி

செய்தால் பரவாயில்லை. சென்றிக்கு நிற்கிற பெடியன் மாதிரி நாங்களும் எந்த நேரமும் அலுவலாக இருக்கிற ஆட்கள்தானே’ என்றார் அவர்.

‘அப்ப என்ன மாதிரி’

‘அவசரப்படாதேங்கோ..... நாளைக்கு அங்கு வந்த நாளையின் றைக்கு ஒரு வசதியான நாள் பயர்த்து நாங்கள் அந்த அக்கிளமாகுக்குப் போய் நிலைமையினைப் பார்ப்பம். நிலைமையைப் பார்த்து அதற்கேற்ற மாதிரி ஏதாவது செய்யலாம்’ என்றார் கந்தசாமி.

அவரின் திட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அடுத்த நாள் மாலையே ரவுனில் உள்ள ஒரு முக்கியமான அக்கிளமாகுப் போய்ப் பார்ப்பதாக முடிவாயிற்று.

மாலை நாலு மணிக்கு முகாமுக்குப் போய்க் கேர்ந்தபோது அவர்களது சாப்பாடு செமிபாடு அடைந்திருந்தது. ஒரு பிளைரீ குடித்தால் நல்லது போவவும் இருந்தது.

ஆகுல் அக்கிள் முகாம் அமளிப்பட்டுக் கொண்டு இருந்து

தனு. மத்தியானச் சாப்பாடு—மத்தியானச் சாப்பாடு என்ன அவர்களது ஒரு நேரச் சாப்பாடு இன்னமும் தயாராகவில்லை.

மரத்துக்கு மரம் சட்டிபாணை கணுடன், நெளிந்து உருக்குலைந்த அலு மினி யப் பாததிரங்கள். அதைவிட உருக்குலைந்த ஆடைகள் அனீந்த குடும்பப் பெண்கள்.

முகங்களில் மஹர்சி இல்லை. ஸ்டகமிகரமும் இல்லை. வசதி யான பெண்கள் போல ரேஸ் பவுடரால் முகத்தை திரையிட்டு மூட முடியவில்லை. இப்படி எவ்வளவோ இல்லைகள்.

கவியானம் முடித்து குழந்தைகள் பெற்ற பிழனரும் நாகரிகத்தாலும், எமது மன்னின் வெட்மொயாலும் போலும் ஆடைகளைக் குறைத்து கவுன்று தாவிக்கொடி போடும் பெண்களைப் போல அல்லாது.

அடக்கு முறைகளில் கொடுமையினால் சொந்த உடைமைகள் அனைத்தும் இழந்து நாதியற்று உடுக்க உடையில்லாமல் அரை குறை உடைகளுடன் அவர்கள் காணப்பட்டார்கள்.

மர தீழுலுக்குள் சமைக்கும் அவர்களைச் சுற்றி இடுப்பை மாத்திரம் மறைத்த பிள்ளைகள் ஏக்கப் பார்வைகளுடன், எப்போது சமையல் முடியும்? சாப்பிடலாம் என்ற கேள்விகளுடன்.

தாழ்வாரத் திண்ணைகளில் வயதானவர்கள். உழைப்பினால் கறுத்துப்போன தேதுக்கள், வெறு மையான ஆகாயத்தைப் பார்த்துத் கொண்டு அதனைப் போலவே வெறுமைகளான்ட மனங்களாக.

முற்றிலும் புதிய உலகமாக கணப்பட்ட அந்த முகாமை கந்தசாமி, பொன்னம்பலம், சின்னத்துரை, சண்முகநாதன் ஆகியோர் வியப்புடன் பார்த்தார்கள்.

பாராட்டு விழாவுக்கு வரும் பளபளப்பாண மனிதர்களாகவோ கோயில்களில் மனியகாரத் தொண்டு புரியும் அதாவது நாலு பக்தர்களை வழிநடத்தும் நாற்பது தொண்டர்களின் செழிப்பையோ,

திருவிழாக்களில் பூசைகளின் போது சுவாமியைப் படம்பிடிக்கும் வீடியோ. கமெராக்கள் பக்தர்களை உதாக்கித் திரும்பிப் போவது, பக்தியால் மெய்மறந்து இருந்தாலும் சூம்பிட்ட சைகளுடன் வீடியோவுக்கு போல் கொடுக்கும் பெண்களின் தன்மையையோ.

இந்த முகாமிலே கானாதது அவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கியது. ‘எலு’ அடிக்கும் போது ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி ‘ஏலு’ வராவிட்டால் தானே ஆச்சரியம். அதுமாதிரித்தான். அவர்களுக்கு ஆச்சரியம் வராவிட்டால்தான் ஆச்சரியம்.

‘சாப்பாட்டுக்குத்தான் சரியாய்க் கண்டப்படுத்துகள்’ என்றார் கந்தசாமி.

‘ஓமோம் பாக்கப் பாவமாகத்தான் இருக்கு’ என்றார் பொன்னம்பலம்.

‘சாப்பாட்டுப் பிரச்சனை தீர் ஏதும் செய்தால் நல்லது’ என்றார் சண்முகநாதன்.

அகதிப் பெண்களுடன் கதைத்தார்கள்.

‘பிள்ளைகள் எல்லாம் அரைப் பட்டினி கால்பட்டினி. வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டு எத்தனையோ காலமாகச் சென்றுள்ள ஒரு பெண்.

அது அவர்களின் நெஞ்சைத் தொட்டது.

அகதிமுகாம் நிர்வாகிகள் கூட சாப்பாட்டுப் பிரச்சனை பற்றியே பெரிதாகக் கதைத்தார்கள்.

அரிசி, மா, சினி போன்ற அத்தியாவசியமான பொருட்கள் மிகுாத் தட்டுப்பாடாக இருப்பதாகவும், கிடைக்கும் பொருட்களை பங்கில்கி செய்வதால் குடும்பங்களுக்குப் போது மான பொருட்கள் கிடைப்பதில்லை என்றும் சொன்னார்கள்.

வெளியில் உள்ளவர்கள் பெரிதும் மனம் வைத்து ரதாவது செய்தால்தான் அகதிகள் சிவிக்கலாம் எனவும் சொன்னார்கள்.

மாலை ஆறு மனிக்கு அகதி முகாம் நீர்வாகிகள், கந்தசாமி குழுவினரை அகதிகளுக்கு முன்னால் அறிமுகம் செய்து வைத்தனர். ‘தங்களாலான தொண்டுகளை உங்களுக்குச் செய்ய அவர்கள் காத்திருப்பதாகவும்’ குழுவினரைப் பற்றி நிர்வாகிகள் குறிப்பிட்டார்கள்.

கந்தசாமி மன முரு கிப் போனார். அகதிகள் முன்னால் அவர் பேச முற்பட்டார். என்றாலும் பேச முடியவில்லை.

‘நீங்கள் உணவுக்காகப் படும் கண்டம் எங்களை மனமுருக வைக்கின்றது. அதன் காரணமாக வரும் வெள்ளிக்கிழமை மிகச்சுவயாடு, தரமான மதிய பேச சூழம் உங்களுக்குக் கிடைக்க நாங்கள் வழி செய்வோம். தயவு

செய்து எமது சார்பில் ஏதற்கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றோம்’ என்று சொன்னார்.

எல்லோரும் மெளனமாகக் காணப்பட்டார்கள். திடீரென் ஒரு சலசலப்பு, கூட்டமாக இருந்த அகதிகளில் ஒருவர் எத்தனை வயது என்று மதிப்பிட முடியவில்லை. குரவில் உறுதி தெரிந்தது.

‘பெரியவர்களுக்கு வணக்கம்’ குறுக்கே பேசுவதற்கு மன்னிக்க வும். இப்படிச் சாப்பாட்டுக்கு ஒழுங்கு செய்வதால் எங்களுக்கு என்ன பிரயோசனம். என்று கேட்கின்றேன். நீங்கள் சாப்சாடு போட நாங்கள் சாப்பிடுவிடப் போகின்றோம் தொடர்ந்து இப்படியே எத்தனை பேர் எத்தனை நாட்களுக்கு உதவி செய்வீர்கள். தயவு செய்து எங்கள் குடும்பங்களில் கடைசி ஒவ்வொருவருக்குத் தன்னும் ரதாவது கொழில் செய்ய, உழைக்க வழி செய்து தாருங்கள். எத்த வேலையாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. நாங்கள் செய்வோம், இங்கே எங்கள் பரிதாபத்தைப் பார்க்க வருகின்ற எல்லாரிடமும் நாங்கள் இதைத்தான் கேட்கின்றோம். உங்களிடமும் கேட்கின்றோம். ஏதாவது பிரயோசனமாகச் செய்யுங்கள்’

கந்தசாமி மற்றவர்களைப் பார்த்தார். அவர்கள் கந்தசாமி யைப் பார்த்தனர். அவர்களுக்குத் தெரியும் கந்தசாமி எப்படி யும் சமாளிப்பார் என்று. முந்தி தேர்தல் கூட்டங்களில் பேசின பழக்கம் இருக்குத்தானே?

இமுஎச்

எழுத்தாளர் மகாநாடு தலைமையுரை

“நந்தி”

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் (இ. மு. எ. ச.) எடுக்கும் இந்த எழுத்தாளர் மகாநாட்டிற்கு வருகைத் தந்த உங்கள் அனைவரையும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கின்றேன்.

இதற்கும், இ. மு. எ. ச. எடுத்த எந்த மாநாடும், அவை காலத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்பந்தெப்ரற்றால், நமது நாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றில் புதிய போக்கையும் பரிமாணத்தையும் தொடக்கிவைக்கும் விழாக்களாகவே அமைந்தன.

தமிழ் மக்களுக்கு மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த காலகட்டத் தில் நடக்கும் இந்த மகாநாடும், எமது வருகங்காலத் திட்டங்களுக்கும், முயற்சிகளுக்கும், சாதனைகளுக்கும் இன்னொரு படிக்கல்வாக அமையும் என நம்புகின்றேம். இதற்கு உங்களுடைய நூலை நாட்டிலும் வெளியீடுகளை வெளியிடுகிறது. முன்று வருடங்களின் பின், 1957’ இல் இச் சங்கம் தனது முதலாவது மகாநாட்டை நடத்தியபோது, அது இந்த நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் கணிசமான ஆகராவையும் மதிப்பையும் பெற்றிருந்தது. ‘தீசிய இலக்கியம்’ என்ற கோட்பாடு இந்த மகாநாட்டிலேயே வலியுறுத்தப்பட்டது. இந்த மகாநாட்டின் முன்னேடியாக இ. மு. எ. சங்கத்தின் சுஞ்சிகையான ‘புதுமை இலக்கியத்தின்’ முதல் இதழ் 1956’ இல் வெளிவந்தங்களும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

இமுஎச், முற்போக்கு எழுத்தாளரின் தனிப்பட்ட நவன்கருதி ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனம் அல்ல; அது தெளிவான கொள்கைகளின் அடிப்படையில், மக்கள் நலன் கருதி இலக்கியம் படைக்கவும், இலக்கியப் படைப்

புக்களை விமர்சித்து அதன் பிரயோசனத்தைக் கெளியுபடுத்த வும் உருவாக்கப்பட்ட கட்டுமுயற்சியின் விளைவதான். இத்தச் சங்கத்தின் 32 வகுடகால வரலாறு இதைத் திட்டவட்டமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

முற்போக்கு இலக்கியக் கிற்தனையாளர் லீலான், முக்கியமாக கே. கணேஸ், கே. இராமநாதன், அ. த. ந்தசாமி ஆகியோரின் ஏற்கத்தாழ 10 வகுடகால முயற்சியின் பின், 1954’ இல் இமுஎச் ஒர் ஒழுங்கான ஸ்தாபனமாக அமைக்கப்பட்டது. மூன்று வருடங்களின் பின், 1957’ இல் இச் சங்கம் தனது முதலாவது மகாநாட்டை நடத்தியபோது, அது இந்த நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் கணிசமான ஆகராவையும் மதிப்பையும் பெற்றிருந்தது. ‘தீசிய இலக்கியம்’ என்ற கோட்பாடு இந்த மகாநாட்டிலேயே வலியுறுத்தப்பட்டது. இந்த மகாநாட்டின் முன்னேடாக இ. மு. எ. சங்கத்தின் சுஞ்சிகையான ‘புதுமை இலக்கியத்தின்’ முதல் இதழ் 1956’ இல் வெளிவந்தங்களும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

அடுத்த 10 வகுடங்களில் சமாத்தின் நவீன தமிழ் இலக்கியம் படைக்கவும், இ. மு. எ. சங்கத்

தில் நிடவடிக்கைகளுக்கு, மிகச் சிறப்பான பெரும்பான்மை பங்கு உண்டு. இந்த 1955 - 61 காலத் தில் முதல் பாதியில் நமது சமூகத்தின் உரிமைக்கு குரல்கள், தொழில்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வின் நியாயமான கேள்விகள் ஆயின் இலக்கிய வடிவங்களாய் நமது நாட்டுப் பத்திரிகைகளிலே நம்பிக்கையோடு வெளிவரத் தொடங்கின.

இலக்கியத்தில் இந்தப் புதிப் பற்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க மனமும், கல்வி வளமும், ஆரோக்கியமும் உள்ள ஒரு சமூகதாயம், அப்போது வளர்ந்து வந்தும் தற்கெல்லான் வாய்ப் பாகவும் அமைந்தது. இந்த இளைஞர் குழு 1945’ இல் வந்த இவ்வகுக்களைப் பயன்படுத்திய வர்கள், 1945 - 46 இல் சமீப வித்த மரண விகித திமர் இறக்கத்திற்குல் ஏற்பட்ட குடிசைப் பெருக்கத்தின் பங்காளர், சுதந்திர இலங்கையின் பிறப்புகள் அல்லது குழந்தைகள்: ஆனால் மொழி சார்ந்த ஓர் அரசியல் முயற்சிக்குல் உணர்ச்சி வசப் படப் போகிறவர்கள். இவர்கள் அதைக் காலக் கூற்றின் இரண்டாம் பாதியில், அதாவது 1961’ இன் பின் இமுஎச் கடுப்பட்ட முயற்சிகளால் – எழுத்து, புத்தக வெளியீடுகள், விமர்சனங்கள், விழாக்கள் இவற்றினால் பெரிதும் கவரப்பட்டனர்.

1960’ இல் வெளிவந்த ‘தன்னீரும் கண்ணீரும் சிறுவகைத் தொகுதியும், அதன் வெளியிட்டு அறிமுகம்க்கும், அது பெற்ற சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பிரபலியமும்; தமிழில் ஆசையள்ளு, ஆங்கிலம் கற்று அரசாங்க விளைக்கல்’ கேள்வியில் இருந்த கல்கி – முவ வாசகர்களான, புதிய நடுத்தர வகுப்பினரையும், புத்தக வாசிப்பில் சோஷலிசாக அமைந்தன.

பதார்த்தவாத இலக்கிய மார்க்கெத்திற்கு ஈர்த்தன.

இதை உணர்ந்த இமுஎச் சமூகதாயப் பாரம்பரியத்தைப் பேணுவதும் தமது பொறுப்பு எனக் கொண்டு ஆறுமுக நாவலர், சோமசுந்தரப் புலவர், சித்திவெல்வல, யாழ்ப்பானத் துச் சவாயியார் ஆகியோருக்கு முறையே 60, 61, 63 ஆம் வருடங்களில் விழா எடுத்தது. இதன்பின், இன்னும் பலரின் ஆசிரியர்கள் உயர் நிர்வாக அந்தணதில் இருந்தவர்கள் ஆகியோரின் நல்லெண்ணமும் செல்வாக்கும் எட்குக்க கிடைத்தன. அதன் முக்கியமான விளைவாக முற்போக்கு எழுத்தாளரின் படைப் புக்களை அவர்கள் வாங்கி வாசிக்கத் தொடங்கினர். தாம் வாழ விற், வாழப்போகும் சமுதாயம் பற்றித் தெளிவாக அறிந்து ஆசிரியப்பட்டனர். இதுவரை கண்ணாடியிடையே தமிழைப் பார்த்தவர், இப்போது நிலைக்கண்ணாடியிலே தமிழைப் பார்த்தவர்.

1962’ இல் இமுஎச் கொழும் பில் நடத்திய அகிளி இவங்கை தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடும், 1964’ இல் கண்டியில் நடத்திய சிங்கள – தமிழ் எழுத்தாளர் சந்திப்பும் சலை எழுத்தாளர்களையும் ஒன்று சேர்க்கும் முயற்சியாக அமைந்தன.

1966’ இல் தன்னீரும் கண்ணீரும் சிறுவகைத் தொகுதியில் இரண்டாம் பாதியில், அதாவது 1967’ இன் பின் இமுஎச் கடுப்பட்ட முயற்சிகளால் – எழுத்து, புத்தக வெளியீடுகள், விமர்சனங்கள், விழாக்கள் இவற்றினால் பெரிதும் கவரப்பட்டனர்.

தான் இங்கே குறிப்பிடுதல் அவசியம். அவை பெரும் பயணத்தான் என்பதை எம் மால் பின்பு ஊகிக்க முடிந்தன.

அதே வேளையில் இ. மு. எ. சங்கத்தின் ஆக்க இலக்கியப்பணி, அதன் எழுத்தாளரின் தரமான நூல்கள் வெளிவரவுதன் மூலம் நடைபெற்றது. இவை பெரும்பாலும் சிறுகதைத் தொகுப்புகளாகவே அமைந்தன. இந்த நூல்களின் இலக்கியப்பெறுமதினைப் பொருள்களுக்கு, அதைப் பொருத்தி, தக்க சமயத்தில் விமர்சன வழி காட்டகைத் தந்து பெரிதும் உதவிய கைவாசபதி. சிவத்தமிழ் ஆசிய முற்போக்கு விமர்சகர் களுக்கு எழுத்தாளர் மிகவும் கூடமைப்பட்டவராவார்.

இப்படியாகப் பரம்பரை பேணி, வெளியோரைப் பாராட்டி, காதாரண மக்களை அரவணைத்து, இலக்கியத்தின் அரித்தக்கை உணர்ந்து, சங்கம் அமைத்து, சிராக வாழும் தமிழ் வேறுஞ்சிய நாளைவே: உலக இலக்கியத்தின் போக்கை புரிந்து கொள்ளாதவர்களால், உள்நாட்டு நடத்தையில் கூட நாட்டம் இல்லாதவர்களால், ஒருவளரும் இலக்கிய முயற்சி ‘இழிசனர் வழக்கு’ என்று அவயதிக்கப்பட்டது. இந்த நாட்டில் மிகவும் துரிப்பாக்கியமான நிகழ்வுதான். காரணம்; அப்படி பொறுப்பற்றுப் பேசியவர்களும், எழுத்தாளர்களும் பொறுப்பான அரசு ஸ்தாபனங்களில் அன்று இருந்தார்கள். இதனால் இ. மு. எ. ச. மட்டுமல்ல வேறு இலக்கியச் சங்கங்களும் சில காலம் செய்வற்ற இருந்தன.

இத்தகைய கால வேளையில், தேவைக்கு ஏற்ப, 1964 இல் மல்லிகை சுஞ்சினையின் வருதை முற்போக்கு இலக்கியத்திற்குப் புத்துயிர் அளித்தது மட்டுமல்ல தொடர்த்து 22 வருடங்களாக

முற்போக்கு எழுத்தாளரின் இதய மலராக மலர்ந்து வருவது நடைபெறும் சரித்திரமாகும். எமது எழுத்தாளர் தமது தரமான கதைகளைப் பதியவைப்பதற்கு மல்லிகையைப் பயண்படுத்துகிறார்கள். அத்துடன் மல்லிகை இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்குவதில் தாய்மை உணர்வு கொண்டு இயங்குகிறது.

தற்போகைதைய நிலையில், முற்போக்கு எழுத்தைப் போறுத்த வரையில், இந்திய மொழிகளினுள்ள கரமான நவீன இலக்கியத்தடன் ஒப்பிடக் கூடிய அளவிற்குச் சிறுகதைகள் உண்டு; எழுதக் கூடியவர்களும் உண்டு; நாவல்களைப் பற்றி இத்தகையது னி வடன் கூறமுடியுமோ தெரியவில்லை. ஆனால், சிறுகதையில் கூட சர்வதேச இலக்கிய மேம்பாட்டை அடைவதற்கு எமது படைப்பு மொழியில் இன்னும் அதிகான பெறுமதி வேண்டும். இதனை ஆராய்ந்து ஆவன செய்வது இ. மு. எ. சங்கத்தின் எதிர்காலத் திட்டங்களில் ஒன்றாக இருந்தல் வேண்டும். அதற்கான சில ஆலோசனைகளை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எழுத்தாளரின் யதார்த்தச்சமூகப் பார்வையும் அழகுணர்க்கியும் குறிக்கோள் கொண்டதாக இருக்கும் அதே வேளையில், வசன நடையில் அழும், அவைம், அருமை போதாமையால், சிக்கலுற்ற எமது சமுதாய நிகழ்வுகளைக் காத்திரமாக எழுத்தில் காணுமிடயாமல் உள்ளது. எழுத்தாளன், தமிழ்வசன நடையில் சொல்லாட்சியைவளாக்கி, வசன அமைப்பில் புதுமையைக்கொண்டு, சொல்ல நினைப்பதை நேர்த்தியாகவும் நுட்பமாகவும் எயுதினால் தான் ரவீன் இலக்கியம் சர்வதேச மதிப்பைப் பெறமுடியும். அல்லாவிடல் நமது யீர் கல்வி நிலையங்களே நாம்

திறமாகக் கணிக்கும் சிருஷ்டி களுக்குக் கூட இலக்கிய அந்தஸ்துக் கொடுக்க மாட்டார்கள். சிருஷ்டி எழுத்தாளர்களுக்கும் பல களைக் கழக அங்கிகாரம் இருக்க மாட்டாது. உதாரணமாக, எமது பல்கலைக்கழகங்கள், பழைய இலக்கிய பண்டிதரான பண்டிதமணி அவர்களுக்கு தியாயமாக வழங்கிய பெருமையை, தற்கால இலக்கிய சிருஷ்டியாளராள்டானியலுக்கு, அவர் ஒரு மகாகாவியிம் படைத்ததாக கைலாகபதியினால் கணிகைப்பட்ட தகுதி இருந்தும், அவருக்குத் தரத்தயங்குவதன் காரணங்களின் இதுவும் ஒன்றுகும் என நினைக்கிறேன். இந்த நிலையில் நவீன ‘இலக்கியம்’ என்று கூறுவது அர்த்தம் குன்றியதாக உள்ளது.

தமிழ் வசனத்தின் மேன்மையை மிதியாக்குவும் இலக்கியத்தின் பார்வையை விஸ்தரிக்குவும், பிறமொழி இலக்கிய அறிவு எழுத்தாளருக்கு மிகவும் அவசியம். மேல் நாட்டு எழுத்தாளர் சக ஐரோப்பிய, ரஷ்ய எழுத்தாளரின் தரமான படைப்புகளை தன்கு கற்று அறிந்திருக்கிறார்கள்; இது தமது மொழி இலக்கியத்தை வளர்க்க உதவுகிறது என்பதை ஒப்பு கொள்கிறார்கள். தரமான பிற நூல்களை அல்லது கருத்துக்களை மொழிபெயர்த்து தமிழ்க்குத் தருவது ஒரு தேவையாகும். ஒருகாலத்தில் ஏ. ஜே. கன்கரத்தினுவின் இத்தகைய பணி எமது எழுத்தாளருக்கு மிகவும் உதவியதை நினைவு கூர விரும்புகின்றேன்.

தமிழ்லே மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஆங்கில இலக்கிய ஆக்கங்கள் கதையையும் கருத்தையும் ஓரளவு தந்தாலும், அழகியல் நயத்திலும் கருத்தின் அழுத்தத்திலும் செறிவு குண்றியவை என்பதை இரு மொழிகளையும் தெரிந்து விடுகின்றன.

தவர் அவதானி ததிருப்பர். நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது, பிரெஞ்சு, ஜேர்மன், ரஷ்யன் மொழி ஆக்கங்கள் ஆஸ்கிலம் ஹடாக தமிழ்க்கு வரும்போது அவற்றின் வீரயம் பற்றி சிந்திக்க வேண்டியதில்லை

பிறமொழிகளில் காலத்திறக்க காலம் படைக்கப்படும் கருத்துக் கெறிவும். சமுதாய ஆய்வும், கலை நுட்பமும் நிறைந்த ஆக்கங்கள் தமிழில் தரம் குறையாது மொழிபெயர்த்துத் தருவதற்கு பல்களைக்கழகம் மூன்வர வேண்டும். எமது பல்கலைக் கழகங்களில் இந்தப் பணியைச் செய்யத்தக்கவர் இல்லாதது பெரும் குறையாகும்: ஐரோப்பிய ரஷ்ய மெய்பிளிகளிலிருந்து மட்டுமல்ல, இந்திய மொழிகளான மலையாளம், தெலுங்கு, வங்காளி, மராத்தியிலிருந்து நேரடியாகத் தமிழாக்கக் கூடிய வர்களும் நம்பிடையே இல்லை. இந்த நிலை மாறி, மொழியில் துறைகளில் உள்ளோர் ஒரு பிற மொழியைனும் கற்றால், எமது எழுத்தாளரின் தொடர்கள் கல்விக்கும் எமது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் உதவ முடியும்.

இன்றைய காலம் உயர் இலக்கியம் உருவாகுவதற்கு மிகவும் உகந்த காலம். சமுதாயத்தின் அடிப்படையான கூரகளை அரசியல், பொருளாதார, சமூக அமைப்பு, தொழில் வகுப்புகளைக்கு உட்பட்டு, தீர்வுகளை வெண்டியல்மான கொந்தளிப்புகளைச் சமாளிக்கும் காலம். ஆகவே இந்த இயக்கத்தில் இலக்கியத்திற்கு கெறிவு என்று விடுகின்றன.

இன்றைய மகாநாட்டில் வருகும் அறிக்கைகளில் ஒன்று அரசியல் பற்றியது; மற்ற து இலக்கியம் பற்றியது, இலக்கி

யத்தை எப்படி சமூகத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாதோ. அப்படியே சமூகத்தை வரையறுக்கும் ஒரு கூரை அரசியலில் இருந்தும் பிராக் க முடியாது.

எனவே இன்றைய இரு தீர்மானங்களையும் ஒன்றேடு ஒன்று சார்புடையதாக வைத்தே அங்கீரிக்கப்பட வேண்டும் என வேண்டுகின்றேன். இந்தத் தீர்மானங்களின் உட்சாரத்தைப் பின்னர் பொதுச் செயலாளர் பிரேர்ஜி விரிவாக எடுத்துரைப் பார். இந்தத் தீர்மானங்கள் தான் எமது இந்த மகாநாட்டின் குறிக்கோளாகள். அவற்றிலிருந்து பிறப்பவைதான் எமது எதிர்காலத் திட்டங்கள்; அவை தொழிலிக் ஜீவா அவர்களால் ஆராயப்படும்.

அந்தத் திட்டங்கள், சமூக விஞ்ஞானிக்கும், சமூக நிர்வாகிகளுக்கும், அரசியல் அறிஞருக்கும், சமூகத்தில் பெரும் புரட்சிகள் செய்து வரும் இனார்க்கும் பக்குவமான பக்க பல மாக இருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

அவற்றைச் செவ்வனே செய் வது முற்போக்கு எழுத்தாளரின் தும், முற்போக்கு ஆதரவாளர் அனைவரதும் பாரிய கட்டமை என்று கூறிக் கொண்டு இந்தத் தலைமையரையை பூர்த்தி செய்கிறேன்.

கவனிப்பு

முதல் முறையாக முள் குத்தியபோதுதான் என் கீழ்ப் பாதத்தை கண்ணால் பார்த்தேன்.

வாசதேவன்

இரத்தப் பழி

அன்று
எம்
கலைகளை
பல்கலைக்
கல்விகளை
தரப்படுத்தி வைத்தீர் —

இன்று
உமை
வலையங்களுக்குள்
நாம்
தறைப்படுத்தியுள்ளோம்।

எண்பத்து
மூன்றிலைமை
விறகின்றி
வேகவைத்தீர் —
விளைவு
இன்று நீர்
விறகின்றி
வேகுகின்றீர்!

அன்றேம்
மணிகள்
சிந்திய
ரத்தங்கள்
இன்றேம்
சிந்தனை
வேகங்கள் —

தமிழ்
அகராதியில்
இரத்தப் பழியின்
பொருளை
இன்று
நாம்
அர்த்தப்படுத்துகிறோம்।

ஆ. இரத்தின வேலோன்

மல்லிகைப் பந்தல் ஆதரவில்

எழுத்தாளர் முருகபூபதிக்குப் பாராட்டு

நெல்லை க. பேரன்

கடந்த 22-10-86 புதன்கிழமை பி. ப. 5 மணிக்கு யாழ்: மின்சார நிலைய வீதியில் உள்ள பூபாலிசிங்கம் புத்தகசாலைக் களுக்கிய இல்லத்தில், நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் வெ. முருகபூபதியைப் பாராட்டித் தேநீர் விருந்துபசாரம் நடைபெற்றது

மல்லிகைப் பந்தவின் ஆதரவில் இக்கூட்டம் நடைபெற்றது. திரு. முருகபூபதி அன்னமையில் சோவியத் ரஷ்யாவில் நடைபெற்ற வாலிபர் சம்மேளன் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டமையையும், யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க மகாநாட்டிற்கு வருங்க தந்தமையையும் கௌரவிக்கு முக மாக நடைபெற்ற இவ்வைவத்திற்கு முதுபெரும் எழுத்தாளர் திரு. தி. ச. வரதர் தலைமை வகித்தார். இவர் பேசுகையில், ‘தமது நேர்மையான எழுத்துக்களை நீர்கொழுப் பார் மக்களைப் பிரதிபலித்த முருகபூதி இப்போது சிறுக்கை எழுதாமல் இருப்பது வலையான விடயம், இவரது பங்களிப்பு மீண்டும் அவசியம் என்றார்.

திரு. தொழிலிக் ஜீவா பேசுகையில், ‘திரு. முருகபூபதி தாம் சார்ந்துள்ள இயக்கத்திற்கு மிகவும் விசுவாசமானவர். ஆழமான இலக்கிய நேசிப்பும், மக்களிடையே அபிமானமும் கொண்ட இவர் கடல் வாழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் பிரச்சனைகளையும் யதார்த்த பூர்வமாகச் சிந்திப்பவர். இவர் பத்திரிகையாளராக இருப்பதை விடச் சுதந்திரமான படைப்பாளியாக இருப்பதையே நான் விரும்புகிறேன். ஒரு பத்திரிகையாளனை நாம் இழக்கலாம், ஆனால் நல்ல படைப்பாளியை இழக்கக்கூடாது. மக்களுக்கு முக்கியமானவன் படைப்பாளிதான்’ என்றார்.

திரு. நெல்லை க. பேரன் பேசுகையில், ‘1966-ம் ஆண்டிலிருந்தே நண்பர் முருகபூபதி என்கு அறிமுகமானவர். மிகவும் இலக்கிய விசுவாசம் கொண்டவர். கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தை நாம் நடாத்தி வந்த காலங்களில் எம்முடன் இணைந்து உற்சாக மளித்து வந்திரய். யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தபோதும் இயலுமானவரை தனது இலக்கிய நண்பர்களின் இல்லங்களைத் தேடிச்சென்று அன்பைப் பரிமாறிக் கொண்டார். இவர் தொடர்ந்தும் எழுதவேண்டும்’ என்றார்.

திரு. என். சோமகாந்தன் பேசுகையில், ‘சிறு வயதில் இருந்து மிகவும் கஷ்டப்பட்ட குடும்பத்தில் வாழ்ந்த முருகபூபதி தமிழ் ஆர் வத்தினால் முன்னுக்கு வந்தவர். கலை இலக்கிய விழாக்கள், மகாநாடுகளிலும் முன்னணி உழைப்பாளராகத் திகழ்ந்தவர்’ என்றார்.

திரு. யாழ்வாணன் பேசுகையில், ‘ரஸாஞானி என்றபெயரில் ஆழமான பல இலக்கியத் தகவல்களை எழுதிவரும் இவர் படைப்பாளியாக இருப்பதனால் பல முக்கியமான விஷயங்களை அறிய முடிகிறது. கலை எழுத்தாளர்களும் ஒத்துழைப்பு நல்கி இவருக்கு ‘இலக்கியக் களம்’ சிறப்பாக அமைய உதவுவேண்டும்’ என்றார். இளம் எழுத்தாளர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதனும் பேசினார், திரு. முருகபூபதி அணைவுக்கும் நன்றி கூறினார். சு. ஸ்ரீதரசிங் நன்றியுரை நிகழ்த்தினார்.

உள்ளேயிருந்து கொல்லும் நோய்கள்

வ. இராசையா

வேட்டுவர் கூட்டம் வெறிதலைக்கு ஏற்ற நாட்டினுள் புதுந்து நரபலி எடுத்த அறத் நாட்கள், அமைதியிற் கிடந்த ஹரோன் றினிலே, ஒருநாள் முற்பகல் மிருகக் காட்சிக்கு விலங்குகள் பிடிக்கும் துன்பியல் நாட்கம் அரங்கே நியது.

விதியில் வந்த விடலைக் கண்றுகள் விட்டினில் வளர்ந்த கட்டிளம் காளைகள் — இந்த வகையிலே இரண்டு பத்துகள் வேட்டுவர் பொறியிலே விழுந்து விட்டன.

சுற்றி வளைத்து அவற்றை பிடித்து கூட்டு மொத்தமாய்க் கூட்டினில் அடைத்திட இடியொன்று முழங்கி இரையாய்க் கொண்டது!

மலரும் பருவத்து வளமான மொட்டுகள் வாழ்க்கையில் வசந்தம் வருவதன் மூன்றே உருவும் சிதைந்து கருகிப் போயின!

சோகப் பேரலை ஊரினை விழுங்கிட சொல்லும் திறத்திலை நாவுகள் இழுந்திட மானுடம் ஏங்கி மறுகிக் குழைந்தது.

அறத் வேளையில் அங்கொரு தெருவில் வந்தவர் சிலபேர் வழியிலே நின்று நிழூஷினை, நிலைமையை விமர்சனம் செய்து நீட்டி முழுக்கிக் கதைக்கின் ரூர்கள்.

இழுப்பினைப் பற்றி இப்படி ஒருக்கால்:
‘எங்கடை பெடியள் இரண்டொரு பேர்தான், மற்றவை எல்லாம் மற்றப் பகுதியார்’.

மனித உருவில் நின்றதோர் வானரம் பரம்பரை வியாதி பாதித்த தனது உணர்வினை இந்த நாசச் சொற்களால் மெல்ல வருடிச் சுகம்காண் கின்றது.

மானுட மகத்துவம் ஓங்கிட வேண்டி பேனு பிடிக்கும் பெருமகன் ஒருவன், எரிசரம் போன்று இம்மொழி வந்துதன் சொலியில் புகுந்து சிந்தனையைச் சுட்டதை கொதிப்புடன் எங்குக் கூறினால் ஒருநாள்-

சாவினைக் கூடச் சாதியால் அளந்து போன உயிர்களில் உயர்ந்தவை தாழ்ந்தவை இவையிலை என்று வரையறை செய்து, துங்ப துயர்களின் வேகமும் கணித்து,

இழுப்பின் பெறுமதி இதுளைக் காட்டும் கருங்கிய மனத்துச் சுயநலப் பேய்களே, இனப்பயிர், கொல்லும் பயங்கர நோய்கள்.

இவைற் அரக்களின் நாடக அரங்கில் இதயம் பிழியும் இன்னெரு காட்சி:

செல்கள் விழுந்து சிதறிப் பறந்து கொல்லும் ரணகளம்: அவ்விடம் தனது பண்மீனைக்கு உரியதோர் பாது காப்பினை உறுதி செய்திட வந்ததோர் மானுடன் செல்லடி பட்டுத் தின்றி விழுகிறுன்,

வாழ்வின் சோபனம் மதர்த்துக் குலுங்கிய வாலிபம், நெஞ்சில் வளர்த்த நம்பிக்கைகள் எல்லாம் கணத்திலே இப்படி மாடுமோ!

துயர்துடைக் கின்ற தூய உள்ளங்கள் அயரா(து) உழைக்கும் வாலிபக் கரங்கள் விரைந்து வந்து செயற்படு கின்றன.

செம்மனச் செல்வரின் திருப்பணி யிடையே சிறுமதி யாளரின் திருவிளை யாடல்! வேங்கைகள் நடுவே சிறுநீரிக் கூட்டமாய் வீணரும் கயவரும் கூடவே புகுந்திட.

குழ்ந்து வந்த துங்பங்கள் உணராப் பாழ்படு மனத்தவர் பாபக் கரங்களும் அவற்றுடன் சேர்த்து தொழிற்படு கின்றன.

உதிரம் தோய்ந்து கிடந்த உடலின் கையிற் கிடந்த கடிகா ரத்துடன் பையிற் கிடந்த பணமும் அவனது ஊர்தியும் எங்கோ சென்று மறைந்தன!

அயலவன் அவலம் அடைந்த வேளையில் கயநல் மாடு மேய்ந்து சென்றது!

இனத்தின் அழிவு, எரியும் பிரச்சினை மனதிற் கொள்ளா மனிதப் பூச்சிகள் உள்ளே யிருந்து கொல்லும் நோய்கள்.

நோய்கள் பிடித்த பயிரிலும் இனத்திலும் பாடுகள் எல்லாம் பாழாய்ப் போனும்.

சிங்களக் கவிதை
'தாய்மார்களே'

— இப்புறாஸுமத்

தாய்மார்களே!

உங்களது பிள்ளைகளை
மறைத்து வையுங்கள்;
தூரத்தில் கேட்பது
வெடிச் சுத்தங்கள்;
அண்மையில் தெரிவது
பகைமையின்
புகைக் குப்பைகள்;

தூரத்திலிருந்து
வரும் இந்தத் தென்றலும்
இளமை ரத்தத்தின்
உஷண்த்தைக் தான்
சுமந்து வருகிறது!

இங்கே...

இந்த —
இசை நிரம்பிய யுகத்தினை
செவிடாக்கி விட்டு —

பெற்றேர்; சுகோதரர்;
பிஞ்சக் குழந்தைகள்
எழுப்புகின்ற
பிரலாப சிதமே
ஒங்கி ஓலிக்கிறது!

அசுத்தமான —
பலி பீடமான —
யுத்தங்களில் பிரபஞ்சம்
திப்பற்றும்!

தாய்மார்களே!
பிள்ளைகளை மறைத்து
வையுங்கள்;

பேய்கள் வரும்
நாளைய நாள்;

இடது கையில்
தர்மச்
சக்கரத்தைப் பிடித்தவாறு

கூர் முஜைகள் நீண்ட
தந்தங்களைக்
காலனியாக்கி

பேய்கள் வரும்;

ஊங்களின் மகன்மாரினை
அசுத்தமான
ரண் பூமிக்கு
அழைத்துச் செல்ல —

பேய்கள் வரும்; நாளை!

பகையில் —
மனம் இறுகிக் கடிக்கப்பட்டு
யுத்த பூமியில்
உன் பிள்ளைகள்
சாகும் நிலவுகளாவர்!
'அவர்களோ'
வெற்றி கோஷம் எழுப்புவர்
உமிழ் நீர் பூமியில்:
மதுக் கடைகளில் —
உன் பிள்ளைகளின் குருதியினை
நிரப்புவர் பீப்பாய்களில்;

இன்று...

நாளை...
இல்லாவிடினும் ஒரு நாள்
அதிகாலையில்
சுத்தியச் சூரியன்
எழும்; அந்நாளில்
தாய்மார்களே!
இடி அழுகின்ற பிரலாபம்
ரண் சபதமாகக்
கேட்கக் கூடும்.

மூலம்: ஹரிஷ்சந்திர
ரொட்டி கொ

அனு ஆயுதச் சோதனைகளை இன்றே தடைசெய்வோம்!
சோஸ் முரிக்கன்

அனு ஆயுதச் சோதனைகளை சோவியத் யூனியன் ஓராண்டுக் காலமாக நிறுத்தி வைத்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில், இப்போது அதைக்காட்டிலும் மேலும் பல லட்சம் மக்கள் அந்தத் துணிச்சலமிக்க, பொறுப்பு வாய்ந்த நடவடிக்கையை ஆதரித்து வருகின்றனர். மேலே நாடுகளின் அரசியல் தலைவர்கள், குறிப்பாக ரீகனும் அவரது சகாக்களும். அனு ஆயுதச் சோதனைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தும் தங்களது தறிகெட்ட நடவடிக்கைக்கு விளக்கம் தர முடியாமல் தடுமாறி நிற்கின்றனர்.

அண்மையில், செக்கோஸ்லோவேக்கியா பத்திரிகையான 'ரூடே பிரோவோ'வுக்கு அளித்த பேட்டியில் மிகாயில் கோர்ப் கேவ கூறியது போல, அனு ஆயுதப் போர் என்னும் அச்சுறுத்தல் குறித்து இன்று உலகெங்கிலும் மேன்மேலும் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு வருகிறது. அனு ஆயுதங்களை ஒழிப்பதன் மூலமே அந்த அச்சுறுத்தலுக்கு முடிவு கட்ட முடியும். அனு ஆயுதச் சோதனைகளுக்குத் தடை விதிப்பதே அந்தத் திசை வழியிலான முதல் நடவடிக்கையாகும்.

உலகத்தைப் பல தடவை அழிப்பதற்குத் தேவையான அனு ஆயுதங்களும், சர்வநாச ஆயுதங்களும் மலை மலையாகக் குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அப்படி இருந்தும்கூட ஆயுதப் போட்டி முடுக்கி விடப்பட்டுள்ளது. இன்று அது விண்வெளிக்கு விஸ்தரிக்கப்படும் அபாயமும் ஏற்பட்டுள்ளது. சறுக்கல் பாதையில் செல்லும் இந்தப் பயணத்தைக் குடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், உலக நாடுகளின் ஆயுதக் கருவுலங்களில் படிப்படிகரமான, அதி நவீன ஆயுதங்கள் புதிதாகத் தோன்றுகிற அபாயம் உருவாகும்.

ஒரு அனு ஆயுத வல்லரசின் வரலாற்று முதிர்ச்சியை, உண்மையான நோக்கத்தை, பிரதான உள்ளடக்கத்தை சோதித்துத் தெரிந்து கொள்வதற்கு, அது அனு ஆயுதச் சோதனைகள் குறித்து எத்தகைய அனுங்கு முறையைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதே சரியான உரைகல்லாகும் என மிகாயில் கோர்ப்கேவ் 'ரூடே பிராவோ'வுக்கு அளித்த பேட்டியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அனு ஆயுதச் சோதனைகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவதில் அமெரிக்கா இவ்வளவு பிடிவாதம் காட்டுவது ஏன்? ஏனெனில், அது ராணுவ மேலாதிக்கத்தை அடைய விரும்புகிறது; ஆயுதப் போட்டி யைத் தொடரவும், விண்வெளிக்கு அதை விஸ்தரிக்கவும் அது ஆசைப்படுகிறது; புதிய, அதி நவீன அனு ஆயுதங்களைத் தயாரிப்பதற்கு அது துடிக்கிறது. இவையே காரணம். அதற்கும் மேலே, சர்வதேசப் பிரச்சினைகளைப் பலம், அதிகாரம், மிரட்டல் ஆகியவற்றைக் கொண்டு சந்திக்க விரும்பும் வாஷிங்டன் அனு ஆயுதச் சோதனை நிறுத்தத்தை ஒரு முட்டுக்கட்டையாகக் கருதுகிறது. சோஷலிச முகாமுடன் பொருளாதாரம், ஜனநாயகம், கலாச்சாரம் ஆகிய துறைகளில் நேர்மையுடன் போட்டி போடுவதற்கு அது பயப்படுகிறது. உலகெங்கிலும்ள்ள லட்சக்கணக்கான மக்களின் எண்ணங்களைக் காட்டிலும். ராணுவ தொழில் திமிங்கிலங்களின் கொள்ளை வேட்டையே அமெரிக்காவுக்கு முக்கியமாகப்படுகிறது.

எதிரியீர சரத்சந்திரவின் கருத்துக்கள்

சிங்களக் கலாச்சாரக் காட்சிகள்

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

உடன் நிகழ்காலச் சிங்களக் கலாசாரமும், எதிரியீர சரத்சந்திராவும் (72 வயது) ஒன்றி ணைந்த ஆக்க சக்திகள். அவருடைய அரசியல் கோட்பாடு எதுவாயிருப்பினும், இந்நாட்டுக்கலாசாரம், கலைகள் பற்றிய அவரது கருத்துக்கள் புறக்கணிக்கப்படமாட்டாதவை. காரணம் ஜம்பதுகளின் கடைக் கூறிலே ஏற்பட்ட கலாசார மறுமலர்ச்சியில் பங்கு கொண்டும் அவதானித்தும் வந்துள்ளவர்களில் இவரும் ஒருவர்,

பேராசிரியர் சரத்சந்திரவெறுமனே ஓர் உயர் கல்வி மட்ட ஆசிரியர் மாத்திரமல்லவர். அவர் ஓர் ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளருமாவர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிங்கள நாடக அரங்குக்குப் புதுதுயிர் அளிக்கும் பாராட்டத்தக்க பணியையும் செய்துள்ளார். உண்மையிலே இந்த நாட்டுச் சிங்கள நாடகத்துறையிலே 'மோடி' (ஸ்டைலிஸ்டிக்) மூன்றாவது மாத்திரமல்லவர். அவர் ஓர் ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளருமாவர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிங்கள நாடக அரங்குக்குப் புதுதுயிர் அளிக்கும் பாராட்டத்தக்க பணியையும் செய்துள்ளார். உண்மையிலே இந்த நாட்டுச் சிங்கள நாடகத்துறையிலே 'மோடி' (ஸ்டைலிஸ்டிக்) மூன்றாவது மாத்திரமல்லவர். அவர் ஓர் ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளருமாவர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிங்கள நாடக அரங்குக்குப் புதுதுயிர் அளிக்கும் பாராட்டத்தக்க பணியையும் செய்துள்ளார். உண்மையிலே இந்த நாட்டுச் சிங்கள நாடகத்துறையிலே 'மோடி' (ஸ்டைலிஸ்டிக்) மூன்றாவது மாத்திரமல்லவர். அவர் ஓர் ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளருமாவர்.

வாசகர்கள் பலரும் ஏற்கனவே அறிந்திருப்பது போன்று, கலாநிதி சரத்சந்திர ஓர் இரு மொழிப் பாண்டித்தியம் பெற்ற எழுத்தாளராவர். அவர் எழுதியவை, ஆறு நாவல்கள், மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகள், 21 நாடகங்கள். இவற்றிலே 'இயற்பண்புவாத' (நாச்சலரவில்லிட்கி) நாடகங்களும், 'மோடி' (ஸ்டைலிஸ்டிக்) நாடகங்களும் அமையும். மூன்று கவிதைத் தொகுதிகள், ஆறு திறனுய்வு நால்கள், ஓர் சுயகரிதத் அவருடைய சுயசரியின் சிங்களத் தலைப்பு 'பிஸ் அதி சரசவி வரமக்கெதன்னே' (சரஸ்வதித் தாயே வரம் ஒன்று தருக)

ஆங்கில மொழியிலே அவர் எழுதிய நால்களாவன; சிங்கள நாவல் (1942), பெளத்த உள்வியலும் பார்வையும் (1952), இலங்கையின் நாட்டுக் கூத்து (1966)

அவருடைய தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் சார்ந்த நாடகமான 'பெம்மட்டோ ஜயதி ஸோகோ' ஆங்கிலத்திலே டி. எம். டி. சில்வாவினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. 'துன்பினைத் தரும் காதல்' (1976) என்பது அதன் ஆங்கிலத் தலைப்பின் தமிழாக்கம். ஒஸ்ட்ரியாவிலுள்ள ஸோல்ஸ் பேர்க் பல்கலைக் கழகத்தினால்

இந்த நால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கலாநிதி ஜேம்ஸ் ஹெந்தோக் கொட்டபாடும்' என்ற வரிசையிலே இது ஒம் ஒன்று. 'ஊரடங்குச் சட்டமும் முழு நிலவும்' என்ற அவருடைய சொந்த நாவலைத் தாமே மொழிபெயர்த்திருக்கிறார் கலாநிதி சரச்சந்திர. ஜப்பானியச் சரமகி என்ற அவருடைய நால் பூகெல்கோ விரைவில் வெளியிட இருக்கிறது. புது தில்லியில் ஒரு வெளியீட்டு நிறுவனம் ஆங்கில மொழியில் அவர் எழுதிய நாவல் ஒன்றை வெளியீட்டு இருக்கிறது. அவருடைய நாடகங்களன் 'மனமே', 'சிங்கையின் தூதுவராகவும் பணி புரிந்துள்ளார்.

மலையாள மொழியின் சிறந்தகவிஞரை குமரன் அசன் நிலைவான விருது 1982லே பேராசிரியர் சரச்சந்திரவின் பங்களிப்பு புகஞ்காக வழங்கப்பட்டது.

1936 ஆம் ஆண்டு வண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டத்தைப் பெற்ற இவர், அதே பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து முதுகலைமாணி, கலாநிதிப் பட்டங்களையும் 1950 வாக்கில் பெற்றுக் கொண்டார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலே பாளி, பெளத்தும் ஆகியனவற்றை 1945 அளவில் போதித்து வந்த அவர், 1950 அளவில் சிங்களத் துறையிலே விரிவரையாளரானார். 1942க்கும் 1945க்குமிடையிலே, சிங்கள அகராதி உதவித் தொகுப்பாளராகப் பணி புரி ந் தார். 1955லே இவருக்கு ரொக்கெலர் நிதியேற்பாட்டு நி லையப் புலமைப் பரிசில் கிடைத்தது. ஜப்பானிலும், அமெரிக்காவிலும் நாடக அரங்கியல் சம்பந்தமாகப் பயிலும் வாய்ப்புக் கிடைத்துது.

எமது உரையாடல்களிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட சில பகுதிகளே பின் தொடர்புவையாகும்:

'நாட்டின் கலை, இலக்கியத் துறைகளிலே பெருவீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதில் பொது உடனபாடு உண்டு. முக்கியமாகப் பண மோகத்தினால், தார்மீக நெறிகளிலே பொதுவான வீழ்ச்

சியைக் காணமுடிகிறது. அடுத்த தாகச் சமூகக் காரணிகள்: குற்றச் செயல்கள், பெரும் நகரில் விசாரம், வீட்டோயா சமூகங்கள், சூது, ஆபாச வெளியிடுகள், போதைவஸ்து, ஊழல், சிக்கி னின் வற்பனை போன்றவை'.

'இரு சில எழுத்தாளர்களே உருவாகி வருகிறார்கள், புதிய எழுத்தாளர்கள் இல்லை. ஆண்டுக்கு மூன்று அல்லது நான்குக் கும்' அதிகமானவருவதாக நான் நினைக்கவில்லை. முன்னர் ஆண்டொன்றுக்கு '3', '4' புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுவதன்டு. நல்ல எழுத்தாளர்கள் இல்லை. அச்சிடும் செலவு அதிகரித்துள்ளது. '200 பக்கங்களைக் கொண்ட 3000 பிரதிகள் அடங்கிய புத்தகம் ஒன்றை வெளியிட 50 ஆயிரம் ரூபாவை வெளியிட்டாளர் கேட்கிறார். விற்பனை குறைவாக இருப்பதனால், புத்தகங்களை வெளியிட அவர்கள் முன்வருவதில்லை. எனவே வெளியிட்டாளர்கள் நுகர்வுப் பொருள்களை விற்பனை செய்வதில் அக்கறை காட்டுகின்றனர். புத்தகங்களை வாங்குவதற்கு வாசகர்களுக்கு இயலாமல் இருக்கிறது. சிங்கள நூல்களை வாசிப்பவர்கள் சமூகத்தின் உயர்மட்டத்திலுள்ளவர்கள் அல்லர். அத்தகையவர்கள் ஆங்கிலப் புத்தகங்களையே வாசிக்கிறார்கள். அடுத்ததாக, பத்திரிகைக் கடதாசி மீது வரி வகுவிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தியாவிலோ நிலைமை வேறு. அங்கு கடதாசிக்கு 20 லீதக் கழிவு உண்டு. அங்கு பல நூல்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. உலகிலேயே வெளியிட்டுத் துறையில் நான்காவது பெரிய நாடு இந்தியாவாகும். இவற்றைவிட, பாடசாலைகளில் வாசிப்புப் பழக்கம் ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை. பின்னோக்கள் எதை யுமே வாசிப்பதாகத் தெரியும்.

வில்லை. புதினப் பத்திரிகைகள் கூடக் கூடிய விலையில்தான் விற்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு கலை, எழுத்துத் துறைகளில் மதிக்கத்தக்க இந்தப் பேராசிரியர் குரல் கொடுத்தார்.

நாடகம்

பேராசிரியர் சரச்சந்திரவின் கவிதை நாடகமாகிய (பெம்மட்டோ ஜயதி சோகோ' 'காதல் கொணரும் சோகம்) 100க்கும் மேற்பட்ட தடவை மேடை ஏற்றப்பட்டதற்கிறது. அவர் கூறினார்; சிங்களத்தில் கவிதை நாடகமரபு கிடையாது. ராகமிசைக்கப்பட்ட இசை நாடகங்களில் ஒன்றிரண்டில் என்னுடையதும் ஒன்று. அதே பாணியில் மேலும் சில இசை நாடகங்களை எழுத நான் விரும்பினாலும், குழல் சரியாயில்லை. யாருமே இத்தகைய இசை நாடகங்களை இப்பொழுது எழுதுவதில்லை. எனது நாடகங்கள் எல்லாம் ஒருவிதத்தில் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களைக் கொண்ட நாடகம் காலே. 'மனமே' அத்தகைய தொன்று, ஆனால் சிறிது வித்தியாசமான பாணி - நாடகம். 'சிங்கஹபாகு' வும் எனது சமீபத்திய நாடகமான 'லோமஹன்ஸ்' வும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்மைந்த நாடகந்தான்.

சிங்கள நாடகப் புனருத்தாரணம் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது அவர் கூறினார்:

'நாடகம் நடிப்பு முறையின் முக்கிய அம்சத்தை எடுத்துக் கொண்டு, தேவையற்றவையையும், திரும்பத் திரும்ப வருபவற்றையும் நீக்கிவிட்டு நகர்ப்புறப் பார்வையாளர்களுக்கு இசைந்தவாறு எனது நாடகங்களை அமைத்தேன் என்று நினைக்கின்றேன். அதே சமயம் 'மனமே' எந்தவொரு பார்வையாளருமே

பார்த்து மகிழ்ச்சுடியது. மனமே நாடகத்தை எழுத முன்னர், நாடகம், நாட்டார் நாடகம் போன்றவை பற்றி நெடுங்காலமாக நான் ஆராய்ந்து வந்துள்ளேன்.'

'தமிழ் நாட்டுக் கூத்து, தெருக்கத்து ஆகியவே நாடகமரபின் ஊற்று உங்பது உங்க கூக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கலாம். தமிழ்ப் பகுதிகளிலிருந்தே அது முதலில் வந்திருக்கலாம். பின்னர் சிங்களங்கிராமங்களுக்குப் பரவியிருக்கலாம். சிங்களவர் இக் கூத்துக்களைத் தமது தேவை களுக்கேற்பத் தழுவியிருக்கலாம் நாடகம். இசை மற்றுமுழுதாகத் தமிழிசைதான். நாம் 'மத்தளம்' வாத்தியக் கருவியைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஒருவகையிலே இவை எல்லாம் சிங்களமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நாட்டுக் கூத்துள் 'வடமோடி' யுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவை எது நாடகங்கள்.

பேராசிரியர் சரத்சந்திரபின்னர் உரை நாடகம் பற்றிக் கூறிப்பிட்டார்.

'உள்நாட்டுப் பாணியிலும் இசையிலும் மெருகிலும் பெளத்து ஜாதகக் கதைகளைக் கொண்டே அமைந்த 'மனமே' நாடகத்தைப் பார்ப்பதற்குப் பார்வையாளர்கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்றனர். இவை எல்லாம் அவர்களை மயக்கின. ஆனால் சில வருடங்களுக்குப் பின்னர் சுக்கத்தொடர்புக்குக்கூறுவேண்டும். இன்று நாடகம் என்று சொல்லத்தக்கவை அதிகம் இல்லை. ஆயினும் நாடக அரங்கம் நிறைவாகக் காணப்படுகிறது'

'நாடகம் என்பது இறுதியிலே உலகளாவிய கருப்பொருள்கள் பற்றிக் கூறுவேண்டியது, அரசியல் நோக்கங்களுக்காக நாடக அரங்கத்தைப் பயன்படுத்தலாம். ஆயினும் அத்தகைய நாடகங்கள் ஒருபோதும் நிரந்தரத்துவமான இலக்கியமாக அமைய முடியாது'

'ரூபாய் விவகாரம் பற்றிய உடனிகழ்கால நாடகத்தை அண்மையிலே நான் எழுதினேன்.

நாடகங்களை எழுதச் சிலர் முறப்பட்டனர். ஹென்றி ட்யூஸன் வின் 'ஜெனேவை' இதற்கு ஓர் உதாரணம். ஆனால் ஒரு சிலரே இம்முயற்சியைத் தொடர்ந்தனர். எனது பாணியினிறும் சிறிது வேறுபட்ட முறையிலே குண்ணே கலப்பதி எழுதினார். இன்னிசை நாடகமே அவருடையது.

'தற்போதையப் பிரச்சினைகள் பற்றி நேரடியாகவே பேசத் தக்க உரை நாடகங்கள் இப்பொழுது எழுதப்படுகின்றன. கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கத் தக்க நாடக அரங்கு இப்பொழுது செயற்படுகிறது. இன்றைய நாடகங்களில் 90 சதவீதமானவை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் நாடகங்களே. 'ஹிட்லர்', 'அத்' போன்றவை சில உதாரணங்கள்.

எழுபதுகளில் மேடையேறிய அரசியற் சார்பான ஜனரல்தசை நாடகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, விமர்சகர் சரத்சந்திரகூறினார்:

'அவை உண்மையான கலைப்படைப்புகள் என்பதிலும் பார்க்க சுலோகங்களை வெளிப்படுத்தி யைவென்றுதான் கூறுவேண்டும். இன்று நாடகம் என்று சொல்லத்தக்கவை அதிகம் இல்லை. ஆயினும் நாடக அரங்கம் நிறைவாகக் காணப்படுகிறது'

'நாடகம் என்பது இறுதியிலே உலகளாவிய கருப்பொருள்கள் பற்றிக் கூறுவேண்டியது, அரசியல் நோக்கங்களுக்காக நாடக அரங்கத்தைப் பயன்படுத்தலாம். ஆயினும் அத்தகைய நாடகங்கள் ஒருபோதும் நிரந்தரத்துவமான இலக்கியமாக அமைய முடியாது'

'ரூபாய் விவகாரம் பற்றிய உடனிகழ்கால நாடகத்தை அண்மையிலே நான் எழுதினேன்.

‘கிரி முட்டியே கங்கே கீயா’ என்பது அந்த நாடகத்தின் பெயர். உண்மையிலே என்னுடைய எல்லா நாடகங்களிலும் சமுதாயப் பொருத்தமுடைமை உண்டு. 1985 முற்பகுதியிலே மூரீ ஜயவர்த்தனருப்புப் பகலைக் கழகம் அதனை மேடையேற்றியது, அது ஒரு யதார்த்த பூர்வமான இயற் பண்பியல் வாய்ந்த நாடகமாகும். ‘மனமே’ நாடகத்தை எழுத முன்னர், இயற்பண்பியல் நாடகங்களை நான் எழுதியுள்ளேன்’.

‘சமூகப் பொருத்தமுடைமை சமுதாயத் தொனிப் பொருள், அழகியல், உலகளாவிய பண்பு ஆகிய கொண்ட நாடகங்களையே நான் விரும்புவன். எல்லா நல்ல நாடகங்களுமே உலகளாவிய கவர்ச்சித் தன்மை கொண்டவைதான் என்று இந்த நாடகாசிரியர்/தமது கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

கடப்பாடுடைய (கொமிட்டட்) எழுத்துப் பற்றி. என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

‘உலகளாவிய முக்கியத்துவம் கொண்ட உடனிகழ் காலத் தொனிப் பொருள்களை பிரச்சப் போன்றவர்கள் தமது நாடகங்களில் தித்திரித்துள்ளனர்’.

ஆரம்பக் கட்டங்களிலே, வெற்றியீட்டிய நாடகாசிரியர்கள் யார் என்று அவர் கருதுகிறார்.

‘தயானந்த குணவர்த்தன, குணசேன கலப்பதி, பந்துல ஜயவர்த்தன, சுகதபால த. சில்வா, (ஒரு சிறந்த நெறியாளர்) சைமன் நாவத்தேகம், ஆர். ஆர். சமரக்கோன்’.

‘இன்று பணமீட்டும் ‘விவகாரமாக நாடக அரங்கம் மாறியுள்ளது. நாடகத்தின் தரம்

பற்றி அவர்களுக்கு அக்கறையில்லை. என்னற்ற நாடகங்கள் பணங்குவிக்கின்றன. கோமாளிக் கூத்து ஒன்றின் மூலம் 50 லட்சம் ரூபாவைச் சம்பாதித்திருப்பதாக தயாவைமன் கூறியிருக்கிறார். ‘சார்ஜன்ட் நல்லதம்பி’ மற்றொரு கோமாளிக் கூத்து. இந்த நாடகங்கள் களிப்பூட்டுகின்றன’.

இன்று நாடகம் பார்ப்பதற்கென ஒரு புதிப் வர்க்கம் இருக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமானது. முன்னர் எமது உள் நாட்டுக் கலாசாரத்தில் வேறான்றிய மத்தியதர வர்க்கம், நாடகத்தை அனுபவித்து வந்தது. அவர்கள் அத்தகையவர்கள். இன்று நாடகம் பார்க்கக் கட்டாது. ஆனால் இப்பொழுது புதிய வர்த்தகர்கள் வர்க்கம் உருவாகியிருக்கின்றது. இவர்களுக்கு ஏதோவொரு களிப்பூட்டும் நிகழ்ச்சி தேவையாய் இருக்கிறது. சிங்களச் சினி மா இப்பொழுது இல்லை என்றே கூறலாம். எனவே இந்த நாடகங்கள் களிப்பூட்டுகின்றன.

புதிதாக உருவாகிய வர்த்தகர்கள் வர்க்கம் – இவர்கள் மிகப் பெரிய வர்த்தகர்கள் இல்லை என்னினைக்கிறேன் – களிப்பூட்டலை விரும்புகிறது. ஒரு டிக்கட்டுக்கு சம்மா நூறு ரூபாக காடுத் துவிட்டுச் சம்மா சிரித்துவிட்டுப் போக விரும்புகிறது. இவர்கள் தரம்பிரித்துப் பார்க்கும் நாடக அபிமானிகள் இல்லை. இவர்களுக்கு நாடகம் என்றால் என்ன என்று தெரியாது.

கவிதை

நாடகத் துறையிலிருந்து கவிதைக்கு நமது கவனத்தைச் செலுத்தினால்.

‘சிலர் கவிதை எழுதுகிறார்கள். ஆனால் அவற்றை வெளியிடுவதுதான் அவர்களுக்கும் சிரமமான பணி’

அவர்கள் கவிதைகளின் தரம் எப்படி?

‘பராக்கிரம கொடித்துவக்கு மொளிக்கா ருவன்பத்திரன் ஆகி யோர் அன்று காட்டிய ஆற்றல் இன்று இல்லை. இவர்கள் கவிதை எழுதுவதையே நிறுத்திவிட்டார்கள். புத்தாச கலப்பதி, ரத்னசிரியர்களில் நாடகக் கதையை மாத்திரம் கூறுவார்கள். விமர்சனப் பகுப்பாய்வு இல்லை’ என்று பேராசிரியர் சரத்சந்திர மனம் வருந்தினார்.

நவீன சிங்கள விமர்சகர்கள் இப்பொழுது இல்லையா?

‘துரதிர்ஷ்ட வசமாக திறஞ்சலை சீரியாக எடுப்பவர் யாருமில்லை. முன்னர் ரெஜி சிரி வர்த்தன, ஓ. ஜே. குணவர்த்தன ஆகியோர் ஆங்கிலத்தில் விமர்சனங்கள் எழுதினர். சஜீத் சமரநாயக்க சிலவேளை சிங்களக் கலைகள் பற்றி எழுதுவதுண்டு. அந்த நாட்களில் நாடகப் பார்வையாளர்கள் இரு மொழி பாண்டித்தியம் பெற்றவராயிருந்தனர். எனவே அவர்கள் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதி வர்கள். அவர்களுடைய விமர்சனத் தினால் பார்வையாளரும், எழுத்தாளர்களும், வாசகர்களும் வழி நடத்தப்பட்டனர். இன்று அவர்களுக்கு வழிகாட்ட யாருமில்லை. எனவே விமர்சனம் என்பது இன்று இல்லாததொன்று.

ஆங்கில மொழியில் வரும் விமர்சனங்களால் எழுத்தாளர்களும், வாசகர்களும் பயன்தைகிறார்களா?

‘ஆம். நான் அத்தகைய காட்டிய புணிகளை ஆசிரியர்களில் குணதாச அமரசேகர, கே. ஜயத்திலக்க, மடால ரத்ன யக்க ஆகியோர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள்.

திறனுய்வு

‘திறனுய்வு என்பது தரங்குறைந்து இன்று காணப்படுகிறது.

பண்டைய பிரயோகங்கள் அவர்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்திருக்கலாம். இருந்தாலும், அவர்களுடைய விமர்சனங்கள் எப்பொழுதுமே பயனுடையவையாக இருந்து வந்துள்ளன விமல் திசாநாயக்க ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்திலும் எழுதக்கூடியவர். அவருடைய விமர்சனங்கள் சரியானவை. சிங்கள இலக்கியத்திலே நாடக விமர்சனம் தெரியப்படாத ஒன்று.

இன்று நடிகருக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அது ஒரு நல்ல அறிகுறி என்று நான் நினைக்கிறேன். குறிப்பிட்ட நாடகம் ஒன்றிலே நடிகன் யார் என்று தெரிந்து கொண்டு நாடகம் பார்க்கச் செல்வது நல்லது. பத்திரிகைகள் நாடகம் பற்றியும் நடிகர்கள் பற்றியும் விபரம் தந்து செய்திகளைப் பிரசரிக்கின்றன.

நாடக அரங்கம் என்பது ஒரு நடிகனின் கலையே.

சிற்றேடுகள்

'கலைகள் சம்பந்தமான விசேஷ சஞ்சிகைகளையோ, சிற்றேடுகளையோ வெளியிடுவதில் தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் இல்லை. 'சம்ல்கிருதி' மாதத்திற்கும் அதுபோன்ற ஒரேயொரு ஏடு. அதற்கு நிறைய மானியம் கிடைக்கிறது. அதே சமயம் அது சிறிது பல்கலைக்கழக மட்டத்திலுள்ளது. சாதாரண வாசகர்களின் மட்டத்துக்கு அது வருவதாய் இல்லை. 'மாவத்தை' கடும் அரசியல் சார்புடையது. அச் சஞ்சிகையீர் இலக்கியத்தையும் நாடகத்தையும் அரசியற் கண்கொண்டு பார்க்கின்றனர்'

தாமே நன்கு கற்றவர்களாகிய பத்திராதிபர்கள், கலைகளை விமர்சிக்கத் தகுதியானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். நாடகத் துறை பற்றி ஒன்றுமேயறியாதவர்களை, நாடகம் ஒன்றை விமர்சிக்க அனுப்பக் கூடாது என்று அவர் ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிட்டார்.

திரைப்படங்கள்

சிங்களத் திரைப்படங்களின் தரம்பற்றி என்ன கருதுகிறோ?

'மிக நன்று. ஆனால் இப்பொழுது சினிமாத்துறை ஒரு தொழிலாக இயங்கவில்லை. தொலைக்காட்சி முன்னணியில் நிற்கிறது. தற்போதைய தொலைநாடகங்கள் வெறும் கலாட்டாக்கள். ஆனால் அவை மிகவும் ஜனரங்கமானவை. அதே சமயம் நல்ல திரைப்படமொன்றிற்கு சட்டாகத் தொலைக்காட்சி அமைய முடியாது. இப்பொழுது பாலியல் கவர்சியே முழுமூச்சாகப் பயன்படுத்தும் போக்குக் காணப்படுகிறது'

பேராசிரியர் சரத்சந்திரவின் கருத்துக்கள் அவருக்கேயரியவை. அதே சமயம் நாட்டின் சிங்களக் கலாசாரக் காட்சிகளின் தற்போதைய போக்கைப் புரிந்து கொள்ள அவை உதவுகின்றன.

('தி ஜி லன்ட்' என்ற கொழுப்பு ஆங்கிலத் தினசரியின் சிறப்புப் பகுதிப் பிரதி ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் கே. எஸ். சிவகுமாரன், அப்பத்திரிகைக்காகப் பேராசிரியர் எதிரிலீர சரத்சந்திராவைச் சந்தித்து 15 - 7 - 1986 இதழில் வெளியிட்ட பேட்டியின் தமிழாக்கம் அவரே மொழிபெயர்த்தது.)

நவீன இலங்காபுரி

— சோலைக்கிளி

சொன்னவன் யார்?

கேளு:

'ஆம்ஸ்ரோங்' இன்னும் சந்திரனில் இறங்கவில்லை.

இந்த 1986 லும் விஞ்ஞானம் தலைத்துதென்று சொன்னவனின் வாய்க்குள் மண்ணென்னிக் குத்து வாய்த்தையல் போடு பேசாமல்; மிஹித்த வாயனை இருக்கச் சொல்!

தேயி

முட்டாளே நம்பு சேய்மதியும் மிதக்கவில்லை சத்தியமாய் பிள்ளை குழாய்களிலே பெற்று கொஞ்சவில்லை, இரத்தம் பச்சை சிவப்பென்று எத்தனையோ வர்ணத்தில் இருக்குதென்று நினைக்கின்ற யுக்ததுக்குள் வாழ்ந்துகொண்டு சந்திரனின் கற்கள் கொண்டுவந்தான்று யாரப்பா சொன்னான்? அடி பழசால் வாய்க்கு.

இங்கே!

கடலுக்குள் ஆய்வு நடத்துவதும் சுத்தப்பொய் பெண்ணுடைய கருப்பைக்குள் உறைகின்ற சதைக்கட்டி குஞ்சாமணியுள்ள குழந்தையா? வேறேதுமா? என்றெல்லாம் இவர்கள் அறிகின்ற அளவுக்கு முன்னேற்றம் நடந்திருந்தால்.....

இந்த இராவணர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? முகத்தைப் பார்த்தால் மலைவிழுங்கிபோல தெரிகின்ற அளவுக்கு அச்சத்தை உண்டுபண்ணும் மனுக குலத்தின் துரோகி உருமாறும் அரக்கர். பட்டாளம் எங்கிருந்து கண்முன்னே தோன்றியது?

நீ நினைப்பது மாதிரி இது நவயுலகே அல்ல அனுமான் எரித்த இலங்காபுரி.

போய்ப்பார்:

இன்னும் சிதைகள் சிறையிருக்கக் கூடும்.

கடிதம்

யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்று வரும் விழாக்கள் பற்றிய பூரண செய்திகளை எந்தப் பத்திரிகையும் முக்கியத்துடன் பிரசரிக்கப்படுவதில்லை. அது கொழும்பில் வசிக்கும் இலக்கிய நெருசங்களுக்குப் பெருங் குறையாகவே இருந்து வந்தது. ஆனால் இவற்றையெல்லாம் ஈடுசெய்யும் வகையில் அண்மைக் காலத்து இலக்கிய விழாக்கள் பற்றிய தொகுப்புகளைப் பூரணத்துவமாகப் பிரசரித்திருந்திருக்கன். கடந்த மல்லிகை இதழில் – நன்றி தொடர்ந்தும் இதனைச் செய்வீர்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்!

வாராவாரம் வீரகேசரியையும், தினகரணையும் 3-50ற்கு வாங்கி வரும் நாம் மாதம் ஒரு முறை மலரும் மல்லிகையை 3-50ற்கு வாங்க என்ன... பின்நிற்கவா போகின்றோம்? மல்லிகை ரூபா 10-ற்கு விற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டாலும் எம்போன்ற நெருசங்களைன் ஆதரவுகள் தொடர்ந்து வரும்!

வடமராட்சி பற்றிய கல்வி இலக்கிய பாரம்பரிய கட்டுரை களுக்கு மேலாக கடந்த இதழில் அப்பகுதி எழுத்தாளர்களே அதிக பக்கங்களை நிரப்பியிருந்தமை மனதிற்கு இதமாக இருந்தது.. இது என்ன 'வடமராட்சி சிறப்பு இதழோ' என்று கூட என்ன வைத்தது!

எனது படைப்புகளுக்கு தரும் ஆதரவுக்கு மீண்டும் நன்றி கூறி...

ஆ. இரத்தினவேலோன்

ஜீவா ஓரு ஜீவ நந்தி!

இலக்கியம் –

உனக்கு

இரண்டாவது ஒக்லிஜன்!

சமுத்து

இலக்கிய வானில்

இந்தச்

சிவப்பு நட்சத்திரத்திற்கு

ஒரு

சிம்மாசனம்

நிச்சயம்!

மல்லிகையின்

காரியாலயம் தான்

நீ வணங்கும்

தேவாலயம்!

சுற்றிலுமிருப்பவர்கள்

சுவரெழுப்பத்

துடிக்கும் வேளையிலும்

நீயோ —

பாலமாகத் தலிக்கும்

பூபாளம்!

நீ—

வடக்கே

வேர்விட்டாலும் கூட

கிழக்கிலும்

கிளை பரப்பியவன்;

தெற்கிலும்

விழுது விட்டவன்।

மல்லிகையில்

ஏதும்

மணந்தால் ...

அது —

இவன்

சிரமம் பாராது

சிந்திய

வியர்வையாகத்தானிருக்க

முடியும்!

பாலஸ்தீனத்தை வாட்டும் வெறிபிடித்த வெயில்

வடக்கையே

கட்டுப் பொசுக்கும் போதும்—

இந்த

இலக்கிய நந்தி

உத்வேகத்தோடு

ஊற்றெற்குக்கத்

தவறுவதில்லை!

— உல்மான் மரிக்கார்

உங்கள் முயற்சிக்கு இணையாக எனக்கு உவமிக்க ஒரு இலக்கியவான் தெரியாதோ அல்லது அனுபவம் இல்லையோ எனக்கே புரியவில்லை!

இன்று நாடு போய்க் கொண்டிருக்கும் நெருக்கடியான சூழ்நிலையிலும் அயர்ந்து போகாத உங்கள் இலக்கிய காதல் மாத்திரம் எப்படி வாடிப்போகாத மல்லிகையாக மலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது? ஆத்ம பிரார்த்தனைகள் உங்கள் நீண்ட ஆயுனுக்கு.

உங்களுக்காக எனக்கு அள்ளிக் கொட்டி உதவ முடியாவிடினும் சாதாரண மூன்றரை ரூபாய் கொடுத்து அழிக்க முடியாத எங்கள் இலக்கிய சொத்தையும், அன்பையும் சத்தியமாக என்னால் தர முடியுமையா!

செ. மோகன்ராஜ்

சென்ற இதழில் 22-வது ஆண்டு மலர் அட்டைப் படக் கதாநாயகன் பேட்டி படித்தேன். அப்படியே நெருசைத் தொட்ட டது நானும் ஒரு மரவேலைத் தொழிலாளி, கொஞ்சம் படித்தவன். உழைக்கும் மக்களுக்கும், தொழில் செய்து பிழைக்கும் ஏழைகளுக்கும் நீங்கள் தரும் முக்கியத்துவத்தைப் பார்க்கும் பொழுது ஒரு தொலாழிலி என்கின்ற முறையில் உண்மையாகவே நான் பெருமைப் படுகின்றேன். நமது தேசத்தில் உழைப்பவளை மதிக்கப் பழகினால் தான் எல்லாம் கிடைக்கும். முன்னரும் நீங்கள் எம்மைப் போன்ற வர்கள் மீது வைத்திருக்கும் கரிசனைக்கு எனது மனம் நிறைந்த வாழ்ந்துகள்.

தி. உதயகுரியன்

என்னில் விழும் நான்

சென்ற 30-1-86 அன்று மல்லிகைப் பந்தவின் மூன்றாவது வெளியீடான் வாக்தேவன் எழுதிய புதுக் கவிதைத் தொகுதி ‘என்னில் விழும் நான்’ வெளியீட்டு விழா வெகு விமரிசையாக நல்லூர் இந்து விடுதியில் நடைபெற்றது.

வந்திருந்த அணைவரையும் வரவேற்றுப் பேசிய திரு. டொமினிக் ஜோ பேக்கையில், ‘மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பல்கலைக் கழக மாணவன் கடத்தப்பட்ட சோக நிழக்கியினால் மனம் புண்பட்டுப் போட்டுள்ள இவ் வேளையில் அதே கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த யாழ் பல்கலைக் கழக மாணவனுடைய வாக்தேவனின் படைப்பை நூலுருவில் கொண்டு வருவதில் உண்மையாகவே மனநிறைவு கொள்ளுகின்றேன்’ என்றார்.

கம்பன் கழக ஜெயராஜ் தலைமை தாங்கினார். அவர் தனது தலைமையுரையில், ‘மல்லிகை இளந் தலைமுறையினரைக் கண்டு பிடித்து உற்சாகமுட்டி வருவதற்கு இந்த வெளியீடே அத்தாட்சி. இத் தொகுப்பில் மிக அற்புதமான கவிதைகளைப் படித்துப்பார்த்து ரசித்தேன்’ என்றார்.

கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் கூறும்போது ‘கவிதை இதயத்திலிருந்து வரவேண்டும். அத்துடன் இளந் தலைமுறையினர் மற்றைய கவிதைகளை மிக ஆழமாகப் பயின்று கவிதைத் துறைக்கு வரவேண்டும். இத்தொகுப்பிலுள்ள அநேக கவிதைகள் என்மனதிற்கு நிறைவு செய்யவேயாக அமைகின்றன. மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் கவிதைத் துறையில் பேரு பிடித்த வாக்தேவன் இன்னும் பல அற்புத சாதனைகளைச் செய்வார் என நம்புகின்றேன்’ என்றார்.

அடுத்து திரு. இரா. சிவச்சந்திரன் கருத்துத் தெரிவித்தார். ‘புதுக் கவிதை ஒரு புதிய வார்ப்பு. அது பிடித்து ரசிக்க மாத்திரமல்ல, பார்த்துச் சொல்க்கவும் அதன் அமைப்பு உருவாக வேண்டும். ஒரு பல்கலைக் கழக மாணவன் இப் புதுக் கவிதைகளைச் சிருஷ்டித்தான் என எண்ணும்போது இந்த மண்ணின் எதிர்காலம் மிகப் பிரகாசமாக அமையும் என்பது தின்னாம்’ என்றார்.

முடிவில் கவிஞர் வாக்தேவன் நன்றியுரை கூறினார். ‘என்னையாழ்ப்பாணம் இத்தனை தூரம் இலக்கியத்தரமாக வரவேற்றுக்கும் என நான் என்னிக் கூடப் பார்க்கவில்லை. எனது வளர்ச்சி முன்று ஆண்டுகள் தான். இப்போதுதான் அரும்பு விட்டு வருகின்றேன். காலப் போக்கில் இன்னும் தரமானதைப் படைப்பேன் என நம்புகின்றேன். என்னைக் கொரவித்த உங்கள் அணைவருக்கும் நன்றி’.

பேராசிரியர் கைலாசபதி மறைந்த நான்காது ஆண்டு இது. அன்னைரை நினைவு கூரல் மூகமாக இக்கட்டுரை இங்கு இடம் பெறுகின்றது.

ஈழத்து

நவீன ஆக்க இலக்கிய வளர்ச்சியில்

கைலாசபதியின் பங்களிப்பு

— ச. முருகானந்தன்

‘தமது இலக்கியப் பாரம் பரியத்தைப் பேணை மக்கள் அநாகரிகமானவர்களாகி விடு வார்கள்; தமக்கென இலக்கியம் படைக்காத மக்கள் கருத்தும் உணர்வுமற்ற மக்களாகி விடு வார்கள்’ என்ற எவியட்டின் கூற்று அர்த்தமுள்ளது.

எமது இன்றைய ஆக்க இலக்கிய விற்பனர்கள் பலரும் மக்கள் இலக்கியம் படைப்பது பெருமை கொள்ளத்தக்க விடயமாகும். சமூத்து ஆக்க இலக்கியத் துறையில் சமூக பிரக்ஞங்கான வளர்ச்சியைக் கண்டு பெருமிதமடையும்போது, அதன் பின்னணித் தூண்டிகளை நினைவுகூராமல் இருக்க முடியாது.

சமகால எரியும் பிரச்சினையான தேசிய இனப்பிரசினையை

சமூக நோக்கில் அணுகி அழகாகச் சித்தரிப்பதோடு, விழிப் புணர்ச்சி ஏற்படுத்தும் வண்ணம், இன்றைய புனைக்கதை, கவிதை, நாடகத்துறைகள் மிலிர்வதற்குப் பறத் தூண்டிகளாக அமைந்த அடைக்குறை ஆட்சியும், பேரின வாதமும் போலவே எழுச்சி மிகு போராட்டமும், விமர்சனத் துறையும் துணை நிற்கின்றன.

கைலாஷ் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து நான்கு ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன என்பதை கொஞ்சமும் நம்ப முடியாம்

விருக்கிறது. திறனுய்வுக் கட்டுரைகளைப் படிக்கும் போதும், இன்றைய ஆக்க இலக்கியங்களைச் சுவைக்கும் போதும் மாத்திரமன்ற அவற்றைப் படைக்கும் போதும் கைலாஷ் நம் மனக்கண்முன் தரிசனமாகிறார். அவரது ஆளுமை அத்தகையது!

தமிழாராய்ச்சித் துறையில் அவர் வகித்த பாத்திரமும், இந்நூற்றுண்டுத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் திசையறி கருவியாக அவர் ஆற்றிய பங்கிலிப்பும் தமிழிலக்கியத் துறையில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. அவரது ஒப்பியல் நோக்கும், சமூகவியல் பார்வையும், உள்வியல் அனுகுழறையும், மார்க்கியத்தின் ஒளி யில் விஞ்ஞான பூர்வமான பகுப்பாய்வும், ஆக்கிலக்கிய சிருஷ்டிகள்தாக்களுக்குத் தம்மை நெறிப்படுத்திக் கொள்ளப் பயன்பட்டன. சமூக இயங்கியல் நோக்கில், நல்லதையும் பொல்லாத்தையும் இனம் பிரித்துக் காட்டுத்தற்கு அவரது பகுப்பாய்வு உறுதுணையாக அமைந்தது. தமிழிலக்கியப் போக்கையும் வளர்ச்சியையும் நனுகி ஆய்ந்து, அதன் நாடித் துடிப்பை உணர்ந்து செயற்பட்டமையால், அவரால் நவீன இலக்கியத்தையும், இலக்கியகர்த்தாக்களையும் வழி நடத்த முடிந்ததில் வியப்பில்லை.

இலக்கியம் படைப்பதற்கு, மக்களுடன் கலந்து ரவாடி ப்பெறும் நேரடி அனுபவங்களும், படிப்பு, உரையாடல், தொடர்பு சாதனங்கள் முதலானவற்றில் ஏற்படும் அனுபவத் தெளிவும், இன்பநுகர்வும் இன்றியமையாதெனக் குறிப்பிடும் கைலாசபதி ஓர் இலக்கியப் படைப்பின் மொழி நுட்பம், வாழ்க்கை நோக்கு, இன்பச்சுவை என்பன ஒன்று சேர்தலே நல்ல ஆக்மாகும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தான் சார்ந்திருந்த பொதுவட்டமை மார்க்கிய நெறி மூலம் சமூக அனுகுழறையைக் கூர்மையாக்கி, நவீன இலக்கியத்தை வளர்ப்பதற்கும், வளப்படுத்துவதற்கும் உறுதுணை புரிந்தார். குறிப்பாக. வெறும் எழுத்தார் வத்துடன் இலக்கிய உலகில் பிரவேசிக்கும் புதிய எழுத்தாளர்கள் சமூகப் பிரக்ஞாயுடன் ஆக்கங்களை உருவாக்க அவரைப் போன்றவர்களின் தியனுய்வு விமர்சனங்கள் துணை நின்றனர். இதனால் வரலாற்று நோக்கு, வர்க்கநோக்கு, சமூக நோக்கு, கொடுமைகளை வேரருத்தல் போன்ற பண்புகளை உள்ளடக்கிய ஆக்கங்கள் தனிர்த்தன. கிராமங்களிலே பண்ணை முறை – சாதி முறைக்கொடுமைகள், நகரங்களில் தரகு முதலாளித்துவம் அவலங்கள், நவகுடியேற்ற நெருடல்கள் முதலாள சுரண்டல் வடிவங்களும், எழுச்சியும் கருப்பொருளாகின. சாதிக் கொடுமை, வறுமை, வேலையின்மை, அடக்குமுறை, பேரினவாதம், பெண்ணடிமை முதலாள விடயங்கள் அலசப்பட்டன. சரியான விமர்சன ஆய்வு நெறிப்படுத்தவிலூல், அவற்றைப் பல கோணங்களில் சித்தரிக்கும் அழகியல் எழுத்தாக்கங்கள் வளர்ந்தன. அவ்வாறு ஊட்டப் பின்னணியில் எழுத்தாளர்களின் சமூகப் பார்வையைக் கராக்கும் பணியினைக் கைலாசபதி மேற்கொண்டார். பாமர மக்களின் மொழிநடையும் இதனால் இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெற முடிந்தது.

'கலை, கலைக்காக' என்ற கோட்பாட்டை வண்ணமையாக மறுத்து, சமூகவியல் நோக்கினை வலியுறுத்தி, திறனுய்வு தொடர்பான தனது அளவுகோல்களை இவர் முன் வைத்த போது இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும்

பலவித வாதப் பிரதிவாதங்கள் உருவாகின. தமிழகத்தின் தலை சிறந்த நவீன கலை இலக்கிய விமர்சகர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படும் கநா.ச. அவர்களது ஆய்வு பற்றி கைலாஷ் எழுதிய கட்டுரைத் தொடர் பல இலக்கியத்தையொடுத்தொகையை நொக்குப் பயன்நடையதாகவும் அமைந்தது. அவரது அழகியல் முதன்மைப் படுத்தலை கைலாஷ் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சமூகப் பார்வைக்கே அவர் முதலீட்டும் தந்தார்.

தேவராசன் குறிப்பிடுவது போல், ஒரு சகாப்தத்தின் உருவக அமைப்புக் காரணிகள் ஒன்றையொன்று தழுவாமல் இருக்க முடியாது. கைலாசபதி வாழ்ந்த சகாப்தத்தில் அவரது இலக்கியச் சேவை, புதிய ஓர் இலக்கியச் சகாப்தத்தின் உட்பிரவாக உருவாகியது. இந்தச் சகாப்தத்தின் தொற்றமும், தாக்கமும் வெறுமென இலக்கிய உலகோடு நின்று விடாமல், தமிழர்களுடைய தேசிய தனித்துவத்திற்கும் காத்திரமான உரமாக மாறியுள்ளது.

திட்டமான கோட்பாடுகளுடன் கூடிய கைலாசபதியின் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற ஆய்வு நால் தமிழ் நாவல் வரலாறு பற்றிய ஓர் ஒருங்கிணைந்த வரைபடமாக அமைந்தது. அவரது அனுகுழறை நவீனமான தாகவும், விஞ்ஞானபூர்வமாகவும் அமைந்திருந்தபோதும் கூட எதிர்வாதங்கள் கிழம்பின. இது தொடர்பான 'மார்க்கிளின் கல்லறையிலிருந்து' என்ற வெங்கட்சாமிநாதனின் கட்டுரையும், அதற்கான நுல்மானின் பதிலும் கூட இலக்கியவாதிகளுக்கு வழி காட்டியாக அமைந்தன.

மேலும் கைலாசபதி ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலருடனும் மிகவும் பயனுள்ள தொடர்பினை ஏற்படுத்தியிருந்தமையும், இலக்கியக் கருத்தரங்களில் அவர் ஆற்றிய உரைகளும், பல நாவல், சிறுகதைத் தொகுதிகளுக்கு எடுதிய முன்னுரைகளும், பத்திரிகை விமர்சனங்களும், முற் போக்கு எழுத்தாளர் அணியில் ஆற்றிய பங்களிப்புகளும் கூட இன்றைய இலக்கியப் போக்கிற்கு உந்து சக்திகளாக இருந்தன.

இனர் 'தினகரன்' ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய கால கட்டத்தில் மக்கள் இலக்கியம் மினி

ரவும், ஈழத்து மொழி நடைபான்பாடு, மரபு முதலியன் நவீன கலை இலக்கியத்தில் அணி செய்யவும் வழிசமைத்தார்.

ஒரு புறம் முற்போக்கு அழகியல் ஆக்கங்களும், மறுபுறம் இன்றைய தேசிய இனப்போராட்டமும் என்ற ஒருவழித் தொடர்புகளும் நிதர்ச்சனமாகின்றன. மல்லிகை, ஈழமுரசுக்களதகளும், இன்றைய ஆயுதப் போராட்டமும் இவ் ஒருவழித் தொடர்பின் உதாரணங்களாகக் கொள்ள முடியும்.

'இனப்பிரச்சனையில் எமது அணி கடுதல் சிரத்தை கொள்ள வேண்டும்' என்ற கைலாஷ் தனது இறுதிநாட்களில் பிரேமஜி யிடம் கூறினார். இன்று அந்தக் கனவு நனவாவது போலத் தெரிகிறது.

இலக்கியகர்த்தாக்களை வழி நடாத்திய கைலாஷ் தரமான வாசகர் வட்டத்தையும் உருவாக்கியமையும், இன்றைய இலக்கியப் போக்கின் இன்னொரு புறக்காரர்னின் எண்பதும் மனம் கொள்ள தக்கது.

23-11-86-ல் நடந்த நாவலர் விழாவில் பலர் பட்டமளித்துப் பாராட்டிக் கொள்ள விக்கப்பட்டனர். அதில் ஒருவர் 'மல்லிகை' ஆசிரியர். பட்டமளிப்புக் குறிப்பில் இடம் பெற்ற வாசகங்கள் இங்கே இடம் பெறுகின்றன.

விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிப் பட்டங்களை வழங்கியவர் துணைவெந்தர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள்.

இலக்கிய மாமணி

'மல்லிகை', ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் நன்கு அறிமுகமான சஞ்சிகை, கடந்த இருபத்திரண்டு வருடமாக இச் சஞ்சிகையினைத் தரமுடனே நடத்தி வருகிறார் திரு. டொமினிக் ஜீவா. 1927-ல் பிறந்த ஜீவா யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்திற்கு ஒரு தொழிலாளியாகவே அறிமுகமானார். உழைக்கும் வர்க்கத்தினை, ஆக்கிலக்கியப் படைப்பாளிகளை வாசகர்களை நேசிக்கும் ஜீவா 1964-ல் 'மல்லிகை' சஞ்சிகையில் ஆசிரியரானார். இதற்கிடையில் இவர் இலக்கை சாகித்திய மண்டலம் கொரவித்த ஒரு புனைக்கதை ஆசிரியராகி விட்டார். தன்னைப் போன்ற பிற எழுத்தாளர்களுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுக்க இலக்கிய மணம் வீசும் 'மல்லிகை' ஜீவாவினாலே நாட்டப் பட்டது. இவருடைய அசரத்தனமான உழைப்பு, ஊக்கங் காரணமாக 'மல்லிகை'க் கொடி படர்ந்து தற்போது 'மல்லிகைப் பந்த'லாகி விட்டது. எழுத்தாளர்களைக் கொரவிக்கும் முகமாக 'மல்லிகை' அட்டையிலே அவர்களுடைய படங்கள் ஒழுங்காகப் பிரகரிக்கப்பட்டன. ஈழத்து நவீன இலக்கியம் பற்றி ஆய்வு செய்யும் எந்த ஆராய்ச்சி மாணவனுக்கும் இன்றியமையாத தரவுகளைக் கொடுக்கும் ஏடாக 'மல்லிகை' விளங்கி வருகின்றது. இதன் தோற்றம், வளர்ச்சி, இதன் ஆசிரியர், இதில் வந்துள்ள விடயங்கள் ஆகியன பற்றி நுண்ணுய்வு செய்து ஒரு தனி ஆய்வேடு எழுதவும் வாய்ப்புண்டு. 'மல்லிகை' இப்பொழுது வெறுஞ் சஞ்சிகை அல்ல. அதுவும் ஜீவாவும் ஒரு நிறுவனம் ஆகி விட்டார்கள். 'மல்லிகைப் பந்தல்' ஆதரவிலே நூல்கள் வெளியிடப்படுகின்றன; இலக்கியச் சந்திப்புக்கள் நடைபெறுகின்றன; கருத்து மோதல்கள் இடம் பெறுகின்றன; இலக்கியம் பேசாத சந்திப்புக்களும் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு 'மல்லிகை' இதழ்களைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகெல்லாம் மணம் பரப்ப வைத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பணி புரியும் திரு. டொமினிக் ஜீவாவைப் பாராட்டி நாவலர் சபை 'இலக்கிய மாமணி' என்னும் பட்டத்தினை வழங்கிக் கொள்விக்கின்றது.

இந்த இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு ஒரு வர்த்தை நேரிலும் கடித மூலமும் இங்கையும் சம்பந்தப்பட பல கேள்விகள் கேட்கிறீர்கள் அதை விடுத்து பலரும் அறியத் தக்கதாக — எனக்குச் சூதிய அறிவு பெறக் கூடியதாக — கேள்விகளை எழுதி அனுப்புகின்றன. பரஸ்பரக் கலந்துரையாடும் ஓர் இலக்கியக் கலாகார இப்பகுதியைப் பயப் படுத்துவதற்கு பல தகவல்களை நாம் பெற்றுக் கொள்ள இயலும்.

தாஞ்செல்

● சமீபத்தில் நடந்த எழுத்தாளர் மகாநாட்டைப் பற்றிச் சொட்டை சொல்பவர்களைப் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

● கலைஞர் சம்பந்தமாக உங்களுது மனதைத் தொட்ட சம்பவம் ஒன்றைக் கூறமுடியுமா? கோப்பாய். ச. முருகவேள்

எரும்பிராய். க. அருந்தவும்

இப்படியானவர்களைப் பற்றி என்னைப் போன்றவர்களிடம் தயவுசெய்து கேட்காதிர்கள். நான் செய்துகொண்டிருப்பவன், சோம்பேறியல்ல விட்டைக் கட்டுபவன்தான் பிரச்சினைக்குரியவன். கல்லெடுத்து ஏறிந்து விட்டின் ஓட்டை உடைத்து விட்டுக் குதுருவிப்பவன் மனநோயாளி. மக்கள் இவர்களைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்வார்கள். எங்களை விமர்சிப்பதற்கு ஒரே வொரு வழிதான் உண்டு. எங்களை விட கணங்காத்திரமாகச் செயல்படுவதே அது.

வெற்றிலையை மென்று பக்கத்தே படிக்கத்தில் துப்பியபடி பெண்கள் ஞான பேசிச் சிரித்துக்கொண்டிருந்தார் பாகவதர். அங்கு குழுமியிருந்த பெருங் குடும்பத்துப் பெண்கள் பாகவதரின் மேனியில் உரசிவிட அப்படியே சிலிர்த்துப் போய்க் காட்சி தந்தனர். ஒரே சிரிப்பும் கொண்டாட்டமும் தான்.

பின்னர் ஒரு தடவை சென்னை சென்ற பொழுது 'தமிழ் சினிமா' கரீம் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். சென்னையில் ஒரு நாள் காரில் வந்து கொண்டிருந்தபொழுது முன்னால் நடந்து வந்துகொண்டிருந்த கருப்புக் கண்ணுடி அனிந்த ஒருவர் டாக்ஸி ஓன்றை நிறுத்த முயன்றாம், டாக்ஸிக்காரன் சற்று நின்று முகத்தை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு. திரும்ப டாக்ஸியை ஒட்டிக்கொண்டு போய் விட்டான். தான் நெருங்கிப் பார்த்தால் அது பாகவதர். உடனே அவரை ஏற்றிக்கொண்டு வீட்டில் விட்டு விட்டு வந்தாராம். யாரோ பிரமுகரிடம் உதவிக்குப் போய், அது கிடைக்கப்பெறும் திரும்பும் வழியில் தான் இந்தச் சம்பவம் நடந்த தென்க் கரீம் எனக்கு விளங்கப் படுத்தினார்.

களைஞுக்கு அந்தப் பெரும் உயர்ச்சியும் வேண்டாம்; இந்த வீழ்ச்சியும் வேண்டாம்.

● ஒன்று, இரண்டு, மூன்றென் இன்று நான்காவது தினசரி யும் வெளி வந்து விட்டதே. யாழ் - குடா நாடு நான்கையும் ஏற்றுக் கொள்ளுமா?

அராவி. எம். தவபாலன்

நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்ளும். தமிழ் மக்கள் இன்று வேறெந்தக் காலத்தையும் விட அரசியல்

மயப்படுத் தப்பட்டுள்ளனர். வாசிப்பு, வளர்ச்சி தினசரி அதிகரித்து வருகின்றன. ஆரம்பகாலத்தில் ஈழநாடு தினசரி இந்த மண்ணில் வேர் விட முனைந்த பொழுது இதே சந்தேகம்தான் பலர் மனதில் எழுந்தது. குடாநாடு ஒரு தினசரிப் பத்திரிகையைத் தாங்குமா? எனக் குரல் எழுப்பியவர் பலர். இன்று நான்கு தினசரிகளுக்கு வித்திட்டது அந்தத் துணிச்சலே. யாழ் அரசாங்க அதிபர் ஒரு கூட்டத் தில் குறிப்பிட்டதுபோல, வெறும் குடா நாட்டுப் பத்திரிகைகளாக இவை இல்லாமல் சுகல் பிரதேங்களுக்கும் செல்லக் கூடிய பத்திரிகைகளாக இவை தமது பிரதேசத்தைப் பெருப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். நிச்சயம் மக்கள் இவைகளை அமோகமாக ஆதரிப்பார்கள்.

● வெளிநாட்டில் எனது நண்பி ஒருவர் மல்லிகையைத் தருவித்துப் படிக்க ரொம்பவும் ஆசைப்படுகிறார். இதற்குரிய ஆலோசனைகளை வழங்க முடியுமா?

நல்லியடி. ஆர். ரோஜினி

நோர்வேயிலிருந்து, கண்டா விவிருந்து, ஜேர்மனியிலிருந்து, வண்டனில் இருந்தெல்லாம் மல்லிகை கேட்டுக் கடிதங்கள் வருகின்றன. வேறு சிலர் இங்கேயே பணம் கட்டுவதாகவும், அங்கெல்லாம் அனுப்ப இயலுமா என நேரிலும் கடிதமுலமும் விசாரிக்கின்றனர். எனக்கு அதில் சற்றுத் தயக்கம். காரணம் நாம் விரும்பியவண்ணம் தபால் தலை வாங்க முடியாது. அதிதுடன் வடமாகாணச் சூழ்நிலையில் ஆர அமர உலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ள இயலாது. அப்படி அனுப்பினாலும் அவை போய்க் கேருமா என்பதற்கு

நாளை மல்லிகை இன்று தாமரை

தேவகோட்டை ஸ்ரீ சேவகன்-அண்ணுமலை கல்லூரியின், தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு. மு. பழனி (இராகுஸ்தாசன்) தாமரை இதழில் வெளிவந்த சிறுக்கதைகளை டாக்டர் பட்ட ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, ஆய்வேடு சமர்ப்பித்தார். பல்லைக் கழகம் ஆய்வேட்டை ஏற்றுக்கொண்டு 'டாக்டர்' பட்டம் அளித்திருக்கிறது.

கள். தொடர்ந்து அதே வழியில் ஒரு நூலை எழுதி வெளியிட்டால் என்ன?

மூளாய், எங், இரத்தினம்.

அப்படி ஒரு யோசனை உண்டு. அதற்கான வேலைகளைச் செய்து கொண்டுதான் வருகின்றேன். உங்களின் ஆலோசனைக்கு நன்றி.

● மல்லிகை ஆசிரியர் ஒரு மாபெரும் ஸ்தாபனம் என்ப பலரும் உங்களைப் புகழும்போது என்ன நினைப்பீர்கள்.

மூளாய், ஆர். நாகேந்திரன்

அவர்களுது கணிப்பீடு சரிவர நான் இன்னும் கட்டுமையாக உழைக்க வேண்டுமென என்னு வேன்.

● ரஷ்யத் தலைவர் கர்பஷோவ் இந்தியாவுக்கு வந்ததையும், அவர் பிரதமர் ரஜீவ் கர்ந்தினையைச் சந்தித்துப் பேச்சு வார்த்தைகள் இடையில் சந்தேகம், இது மனச் சந்தைப் பற்றியும் இறுதியில் கூட்டறிக்கை வெளியிட்டதைப் பற்றியும் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

உடுவில், வ. காதேவன்

க. அருள்நாதன் சண்டிலிப்பாய்.

உண்டு. மனுக்குலம் சமாதானமாக வாழ வேண்டும்; நமது நாட்டில் நடக்கும் இரத்தக் களிரி ஒய்ந்து ஒரு முறையான தீர்வு ஏற்பட வேண்டும்; ஏழை எளிய மக்கள் சுபிட்சம் பெற்று நிறைவோடு வாழ வேண்டும் என ஆசைப்பட்டுச் செயலாற்று பவன் நான். இது கூட ஒரு வகைப் பிரார்த்தனையே?

● உங்களுது அனுபவங்களைத் தொகுத்து 'அனுபவ முத்திரைகள்' நூலை வெளியிட்டார் எதிரொலிக்கவே செய்யும்.

● பல தடவைகள் தமிழகம் சென்றுள்ளர்களே, கல்லூர் கருணாத்தியைச் சந்தித்திர்களா? மாட்டுவில்,

ப. நஸ்தித்து

இந்தடவை கவிஞர் மேத்தா தொலைபேசியில் கல்லூருடன் தொடர்பு கொண்டு என்னைச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார். நேரமும் குறிக்கப்பட்டது. திருச்சியில் ஓர் அவசர வேலையாகக் கல்லூர் புறப்பட்டதால் அந்தச் சந்திப்பு நிகழவில்லை.

● 'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளி யீடுகள் தொடர்ந்து வருவதாகச் செய்திகள் படித்தேன். அவைகள் ஒழுங்காகக் கிடைக்கப் பெற என்ன செய்யவேண்டும்?

பசறை, க. ரவிந்திரன்

நீங்கள் பயப்படாமல் மல்லிகையுடன் அடிக்கடி தொடர்பு வைத்திருங்கள். உண்மையான இவ்கிய நெஞ்சம், புரிந்துணர்வுத் தன்மை இருந்தால் நம்பிக்கையாக நமது வெளி யீடுகள் உங்கள் கைவசம் கிடைக்கும். நமக்குள் பணம் முக்கியமல்ல; இலக்கியத் தேடல் முயற்சிதான் பிரதானம்.

● சமீபத்தில் யாழிப்பாணத் தில் உங்களைத் தூர இருந்து தரிசித்த நண்பன் ஒருவன் எனக்குச் சொன்னான். பெரிய கடைப் பகுதியில், தெருவோரம் மல்லிகைக் கட்டுகளுடன் நீங்கள் வேர்க்க விறுவிறுக்க நடந்து போனதைப் பற்றி. இலக்கியத்தைப் பற்றி ஏதே ஏதோவெல்லாம் வாய் வலிக்கப் பேசுவர்கள் உங்களுக்கு உதவ முன்வருவதில்லையா?

பதுனை, எம். தவராஜன்

அவர்களுக்குப் பல சோவி கள். வாயால் கதைப்பது வேறு; நடைமுறை வேறு. நான்

பொறுப்பெடுத்த வேலைகளைச் செவ்வனே செய்து முடிப்பது தான் என் கடமை. அதைச் செய்கின்றேன்.

● இளந் தலைமுறையினரிடம் நீங்கள் எதிர் பார் ப்பவை என்ன?

உரும்பிராய், க. இராசையா

ஆளமான கட்டுப்பாட்டை; தேடல் முயற்சியை; அனுபவப் பட்டவர்களின் அனுபவங்களைத் தேடிப் பெற்று தமது அனுபவங்களுடன் உரைத்துப் பார்ப்பதை; எல்லாவற்றையும் விட எதிர் காலத்தைப் பற்றித் துல்லியமாக மதிப்பிட்டு திட்டம் திட்டுவதை.

● தவறுதல்களைக் கண்டு நீங்கள் கைம்பி எழும்புவதுண்டா?

மாதகல், க. சிவசோதி

தவறுகள் குற்றங்களல்ல, சில சமயங்களில் நானும் தவறு செய்யக்கூடும். தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்; முடியும் - ஆனால் அடிப்படை மனிதத் தன்மையற்றவர்களைக் கானும் போதுதான் - அவர்களி னது நீச்த்தனமான செயல்களைப் பார்க்கும்போதுதான் நான் சிறிச் சினக்கின்றேன். அவற்றை என்னால் அங்கிகரிக்க முடிவு தில்லை. தவறுகள் மன்னிக்கப்படத் தக்கவை. ஆனால் திட்ட மிட்ட சந்தர்ப்பவாதம் போக்கிறத்தனமானது. அதிலும் நண்பர்களுக்கிடையே புரிந்துணர்வு முக்கியம். பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் எம்மைப் போன்றவர்களுக்கு வேலைப்பனு அதிகம். அதிக சிரமத்தினால் உணர்ச்சி யடைவது இயல்பு. நாமும் மனி தர்கள்தான் என்பதைச் சிலர் மறந்து விடுகின்றனர். இந்த இடைவெளியை புரிந்துகொண்டு நிரப்பும் நண்பர்களே தவறுகளையும் மன்னிக்கத் தெரிந்தவர்கள்.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E.SITTAMPALAM & SONS
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Mallikai

DECEMBER 1986

Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka
(K. V. J. 73 / News / 86)

Dealers In :

**WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER**

Phone: 24629

With Best Compliments of:

PL. S. V. SEVUGANCHETTIAR
140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.

இது சுற்றிகள் 234B எந்தொன்தாலோ வீதி, மாழப்பாணம். முகவரியில் வரைப்பட வேண்டியிருப்பு வெளியிழுப்புவருமான பெட்டியிலிருந்து வீவார அவர்களின் மக்களை வாணிக்கும் மாழப்பாணம் ஸ்ரீ வாத்தா அச்சாத்திரியும், அட்சூ வீஜபா அப்பு ராத்திரியும் அச்சிடப் பெற்றும்.